

REŠETO

Leto II.

Ribnica, december 1981

Št. 7

*Vsem občanom in delovnim ljudem občine Ribnica
želijo družbenopolitične organizacije
in skupščina občine
obilo delovnih uspehov
in osebne sreče v 1982;
želijo tudi,
da bi kar se da uspešno uresničili vse naloge
in prispevali
k doseganju ekonomske stabilizacije.*

Kako je bilo pred dvajsetimi leti?

Prav zanimivo je branje in prelistavanje starih časopisov, iz katerih zveemo marsikaj o dogajanjih v preteklosti. Vidimo, kako je bilo nekoč, kaj je zanimalo ljudi, katere so bile tiste niti, ki so vodile življenje in delo občanov.

Prebiranje Novic iz leta 1961, glasila socialistične zveze občin Kočevje in Ribnica, pomaga ustvariti podobo časov izpred dveh desetletij pri nas. Tisto leto smo v vsej domovini praznovali dvajsetletnico vstaje in pričetka borbe proti okupatorju ter za novo družbeno ureditev in ta visoki jubilej se je kot rdeča nit vlekel skozi ves letnik našega lokalnega časo-

Novoletno paberkovanje iz Novic, letnik 1961 — Občina je šele dobivala sedanjo podobo — Prvi sunkoviti koraki iz nerazvitosti Gospodarska reforma in stabilizacija — Pretresi v mednarodnih dogajanjih — Prva konferenca neuvrščenosti v Beogradu, v Ribnici pa 1. ribniški festival

pisa, ki smo ga tiskali v Kočevskem tisku. Stari letniki Novic (osem jih je bilo do priključitve Dolenjskemu listu s 1. januarjem 1964) tudi dokazujejo, da smo imeli pred dvema desetletjema v naših krajih mnogo bolj organizirano informiranja občanov, saj so Novice izhajale tedensko v nakladi nad 4000 izvodov in prinašale mnogo več

informacij iz domačih logov, kot jih uspemo občanom posredovati danes.

V letu 1961 je ob popisu imela občina Ribnica 9.880 prebivalcev (brez Loškega potoka, ki je tedaj bil še v občini Loška dolina), sama Ribnica pa je premogla točno 1.600 duš. V Jugoslaviji so našteali 18,512,805 prebivalcev, v Slo-

veniji 1,584.368 (Slovenija je bila po naravnem prirastu zadnja v državi), Beograd je imel 587.889, Ljubljana pa 133.386 prebivalcev.

INDUSTRIALIZACIJA

V novem petletnem razvojnem načrtu je bil dan poseben poudarek (povzetek prednovoletne seje občinskega ljudskega odbora) razvoju industrije (LIP, Opekarna), izboljšanju trgovin in gostinstva ter kmetijstvu. LIP je zaključil prvo fazo rekonstrukcije in pripravljaval naslednjo. Pripravljaval se je prehod na proizvodnjo gradbenih elemen-

(Nadaljevanje na 2. str.)

tov. Za gradnjo stanovanj v petletki so predvideli 80 milijonov (starih) dinarjev in 12 milijonov za obrat družbene prehrane. Za modernizacijo Opekarne je bilo predvidenih 38 milijonov. Trgovine so se združevale v eno trgovsko organizacijo in se specializirale, v Sodražici pa je bila izražena potreba po sodobnem trgovskem lokalu (ki so ga dobili poldrugo desetletje kasneje). Pripravljala se je adaptacija gostilne Ribničan, ki je bila kasneje restavracija, nato hotel in sedaj spet restavracija. Ustanavljali so enotno gostinsko podjetje, v gradu pa urejali kavarno, ki je bila kasneje galerija, danes pa je poročna dvorana. V Kovinskem podjetju so se z gradnjo montažne proizvodne hale še trdneje vsidrali v Lepovčah in pričeli izobraževati lastne kadre. Hrast v Dolenji vasi je zgradil proizvodno halo, v Sodražici pa sta se združevali Galanterija in Stolarina.

Na seji občinske konference SZDL je predsednik France Debeljak (kasneje je postal sekretar komiteja) ugotovil, da je v občini še vedno nad 70 odstotkov kmetijskega prebivalstva in da je v petletnem razvojnem načrtu nujno dati poseben poudarek temu področju. Kmetijska zadruga Sodražica je čez poletje priredila na Travni gori nad 100 glav govedi, pa tudi hleve so dobro preuredili. Kasneje smo travnogorske pašnike opustili, razparcelirali in pozidali z vikendi, dandanašnji pa zadruga ponovno poskuša uvesti pašo živine na opučenih, zaraslih in zvikendiranih pašnih površinah. Kaj hočemo, hrana je vedno dražja, vedno močnejše pa je tudi spoznanje, da moramo kmetijstvu posvetiti večjo skrb. Pot do tega spoznanja je bila dolgotrajna in tudi draga šola.

Sredi februarja 1961 je občinski ljudski odbor Ribnica sprejel gospodarski načrt razvoja 1961–1965. Novice so o tem poročale pod velikim naslovom Vso skrb kmetijstvu! Malo pred tem, konec leta 1960, so se v Loškem potoku združile tri kmetijske zadruge v eno, ta pa je kupila kamion za opravljanje različnih prevozov. Na seji občinske konference SZDL konec januarja je bilo opozorjeno na konzervativnost nekaterih članov občinskega ljudskega odbora, ki da so le vaški možje in ne vidijo gospodarstva občine kot celote (Tudi danes bi ob marsikateri priložnosti lahko tako rekli o delegatih!). To, da so na treh sejah ObLO glasovali proti odloku o gnojenju in boljšem izkoriščan-

Marca 1961 je bil odprt obrat Sukna v Jurjevici. Tak je bil tedaj; danes je tu povsem drugače, kar je dokaz, da je tekstilna industrija v naših krajih poleg lesne in kovinske pognala globoke korenine in se uveljavila.

ju kmetijskih zemljišč, „jim prav gotovo jemlje naziv in smisel ljudskega odbornika“. V tem smislu je govoril na seji tudi poslanec Mitja Maležič. (Jeseni 1981. leta, dvajset let kasneje, v časih še večje skrbi za razvoj kmetijstva, skupščina občine ni uspela v prvem poskusu sprejeti prostorskega plana – tudi zaradi nasprotovanj predvideni opredelitvi oz. razvrstitvi kmetijskih zemljišč!).

V gozdarstvu smo uvajali prve motorne žage, ki so pomenile revolucijo v gozdni proizvodnji. O uporabi motornih žag so imeli v Grčaricah tečaj.

PRVI TELEVIZORJI

Živahno je bilo po vseh naših krajih. V mnogih vaseh smo imeli klube s prvimi televizijskimi sprejemniki. Iz Grčaric so 1. aprila sporočili, da imajo v kulturnem domu televizor, ki ga krajani hvalijo kot pomembno vez s svetom. TV program gledajo dvakrat tedensko, želijo pa ga še večkrat. Ob nedeljah dopoldne, poročajo Novice, v ribniškem združenem domu veliko ljudi gleda kmetijske oddaje na televiziji.

Ribniški jamarji so prodrli v jamo Pri tobakovi hruški 105 metrov globoko. To je najgloblje brezno na Dolenjskem. Jamarski predsednik France Škrabec je obljubil jamarski dom pri Francetovi jami do Ribniškega festivala.

Vedno več kandidatov za šoferje smo imeli. V letu 1961 je v Kočevju naredilo šoferske izpite 482 ljudi, tudi iz naše občine. Tedaj je bilo v Jugoslaviji 300.000 motornih vozil, eno na 62 prebivalcev. V Kočevju so dobili prvi Zastava servis, saj je bilo nana tem območju 150 zastavinih vozil. V trgovini Tehnika v Kočevju so leta 1960 prodali 70 mopredov, 10 motorjev Prima, 3 motorje NSU in 2 Panonija. Kupci so že izbirčni, saj lahko motorje izbirajo tudi že po bar-

vi. Fičkov tedaj v Kočevju še niso prodajali, ker jih ni bilo dobiti. Motorizacija (in s tem začetki naftne energetske krize) je bila že na pohodu! Občina Ribnica je kupila avtobus, ki je vozil na relaciji Gora – Grčarice, kjer je bila ukinjena šola.

V marcu 1961 so bile položene zadnje cevi vodovoda Blata – Kočevje. Leto poprej je vodovod, takrat veliko medobčinsko investicijo, gradila mladinska delovna brigada Dušan Remih. Matija Maležič, poslanec, je 30. aprila 1961 ob 9.25 prerezal trak na črpališču v Blatah in pognal črpalke. Vodovod je bil dograjen, voda je stekla, veliko delo je bilo uspešno opravljeno. Danes v ribniški občini ni več naselja brez vodovoda, Obrh je že zdavnaj premajhen, z bistveno manjšim hrupom pa smo v zadnjem času gradili in še gradimo regionalni vodovod iz Izberci oz. Podsten.

Novice so 25. februarja poročale o Kovinskem podjetju, ki gradi nove proizvodne storore. Tržišče imajo zagotovljeno za tri leta naprej, povprečni osebni dohodki zaposlenih pa so 25.000 (stari) dinarjev! Iz Novic razberemo, da je bila občina Ribnica leta 1961 še pretežno kmetijsko področje s slabo razvito industrijo in majhnimi možnostmi zaposlitve. Zaposlenih je bilo več kot pol manj ljudi kot danes in številni so si morali iskati delo in kruh v Kočevju ali Ljubljani, kamor je bilo zaradi slabih prometnih zvez težko priti. Po letu 1960 je vedno več ljudi odhajalo na delo v tujino. To je bil že politični problem. Konec marca je občinska konferenca SZDL na posebni seji obravnavala problem odhajanja v tujino in zdomstvo najostreje obsodila. V tujino so odhajali tudi dobri delavci, zaradi česar so imeli v mnogih kolektivih velike težave.

V aprilu so Novice poročale o problematiki vzgoje in izobraževanja v občini. Ribnica je s šolskimi prostori zelo na tesnem. V načrtu so imeli nadzidavo šole v Ribnici, kar naj bi veljalo 20 milijonov, oprema pa 8 milijonov, dokončanje šole v Sodražici (12 milijonov), za DC v Dolenji vasi je bilo predvidenih 9 milijonov in za nadzidavo šole v Velikih Poljanah 4 milijone. Občinski ljudski odbor je štipendiral 21 študentov za prosvetno stroko. Posebej je bila izražena želja po glasbeni šoli in srednji šoli lesne stroke; za njuno organiziranje je bilo predvidenih šest milijonov dinarjev. Kot vidimo, smo vedno radi planirali. Plani so bili navadno zbirniki potreb in želja. Kaj od tega je bilo uresničeno, dobro vemo.

V letu 1961, v prvem letu petletke, smo pogosto poudarjali nujnost krepitve gospodarstva. Na seji občinske organizacije ZK v drugi polovici maja so poudarili, da je krepitev gospodarstva naša osnovna naloga. To leto smo odločneje uvajali v gospodarstvo „ekonomske enote“, njihova krepitev, so poudarile Novice, poročajoč z majske sindikalne konference v Ribnici, pa pomeni decentralizacijo upravljanja in utrjevanja samoupravljanja. Na seji občinskega ljudskega odbora zadnje dni maja je bil sprejet občinski družbeni plan za leto 1961.

POMEMBNE PRIDOBITVE

V gospodarstvu smo v občini v letu 1961 dosegli pomembne premike in sicer z odpiranjem novih proizvodnih obratov in s tem novih delovnih mest. Kaj smo pričeli v tem lu graditi oziroma je bilo dograjeno? Pregled letnika Novic pokaže naslednje:

– združni dom na Slemenih je bil dograjen (danes ne moremo nikakor zbrati denarja za vsaj zasilno rekonstrukcijo kulturne dvorane),

– v Sodražici je bilo dograjeno strelišče in položen temeljni kamen za zdravstveno postajo – spomenik padlim krajanom (september),

– zgrajen je bil gasilski dom v Prigorici, posvečen Nacetu Merharju (junij),

– v juniju se je pričela izgradnja stavbe postaje milice v Ribnici, stavbe PTT na Koldvorski, zastavljen je bil prvi stolpič na Prijateljevem trgu (Ribnica takrat še ni imela ulic!), urejen je bil grad in letno gledališče v njem, gradila se je stavba vrtnarije (sedaj sedež KS Ribnica in družbenega pravobranilca samoupravljanja na Trgu V. Vlahovića),

— ob občinskem prazniku je bil odkrit spomenik pred gradom v Ribnici, odprt je bil obrat Sukna v Jurjevici, kjer so že julija zahtevali izvolitev obratnega delavskega sveta (junija letos je TOZD Sukno Jurjevica praznoval 20-letnico obstoja. Ob tej priložnosti so izdali tudi posebno številko glasila Ribniški suknar, v katerem je podrobneje opisana 20-letna pot prvega kolektiva tekstilcev v naši občini.),

— septembra je bila zgrajena stavba Komunalne v Žlebiču,

— v času 1. ribniškega festivala v septembru smo postali bogatejši za: obrat vezanih vrat LIP, obrat Žičnice (v začetku 25 delavcev), novo proizvodno halo Kovinskega podjetja, proizvodno halo Hrast v Dolenji vasi, izvedena je bila modernizacija Opekarnе,

— v septembru je dom na Travnji gori dobil vodovod,

— v novembru so pričeli graditi v Žlebiču bencinsko črpalko (potem ko je dalj časa trajalo prerekanje, kje naj bi bila!).

KAJ PA CESTE?

Prometno smo bili pred dvajsetimi leti še povsod zaprti. Nekaj malega asfalta so premogli le v naseljih Ribnica in Sodražica, drugod so lahko samo sanjali o njem. Cesta Škofljica — Kočevje je bila dograjena (razen klanca nad Pijavo gorico) šele oktobra 1963, ob 20-letnici Kočevskega zboru, v letu 1961 pa so bili asfaltirani le nekateri odseki te ceste. Za leto 1961 je bila v načrtu rekonstrukcija odseka od Velikih Lašč do Turjaka, za kar je bilo namenjenih 300 milijonov dinarjev. V Ljubljano smo se lahko vozili še (sicer redko) z vlakom in enim avtobusom.

Na kulturnem področju je bilo živahno. V mnogih krajih smo imeli delovna kulturna društva, čeprav smo imeli za kulturno dejavnost (in tudi za šport!) na voljo manj prostorov kot danes. Vendar, ljudje so imeli veliko več časa, televizija in hlastanje za višjim standardom nas še nista pokvarila in veliko lažje smo se dobivali tudi pri delu na kulturnem področju.

V začetku januarja je KUD Ivan Prijatelj Sušje uprizoril dramo v 4. dejanjih *Zgrežena pota*. Dom v Slemenih, dograjen februarja, je dal kulturnim delavcem novo spodbudo. V marcu je ribniška Svoboda uprizorila komedijo *Včeraj popoldne*. Slemenci so se v aprilu predstavili s komedijo *Ljubezni in morja valovi*. Maja je bila v Ribnici revija mladinskih pevskih zborov iz Ribnice, Ko-

čevja, Grosuplja, Velikih Lašč in Ivančne gorice (13 zborov z okrog 1000 pevci!). V času 1. ribniškega festivala od 10. do 17. septembra je bila vrsta bogatih kulturnih prireditev. To so bili časi, ko se je v letnem gledališču v gradu na gledališki ali operni predstavi zbralo po več tisoč gledalcev. Danes imamo bistveno drugačne pogoje za kulturno delovanje, imamo dvorano, sistemsko urejeno finansiranje, aktivnost pa tudi približno ni taka, kot bi lahko bila. Žal.

SVET ZUNAJ NAS

Svet v letu 1961 je pretresala vrsta dogodkov, ki so, tako kot danes, vzbujali v ljudeh strah in zaskrbljenost. Kaj je bilo tisto, kar je na straneh Novic iz mednarodnih dogajanj našlo posebno mesto?

Kennedy je postal najmlajši predsednik ZDA, v Katangi (v Kongu, danes Zaire) pa so ustanovili Čombejevo tujsko legijo. Sredi februarja je bil zločinsko umorjen kongoški predsednik Patrice Lumumba, ob čemer se je dvignil po svetu, in tudi pri nas, silen val protestov. Vse leto smo zaskrbljeno spremljali bedo kongoških ljudi, ki so zaradi Čombeja in državljanske vojne silno trpeli. Tudi v Novicah se je odražala

skrb ljudi za črnske otroke, uredništvo pa je dobivalo pisma s prošnjo:

„Pošljite nam zamorčka! 12. aprila ob 9. uri je poletel v vesolje Jurij Gagarin, največji zločinec vseh časov Adolf Eichmann pa je bil pred sodniki v Izraelu. V začetku junija sta se na Dunaju sešla Kennedy in Hruščov, od 1. do 5. septembra pa je bila v Beogradu 1. konferenca šefov držav in vlad neuvrščenenih držav. Septembra se je nad Afriko smrtno ponesrečil generalni sekretar OZN Dag Hammarskjöld.

Svet je bil poln nasilja, groze, strahu in nevarnosti pred vojno.

Tisto leto smo slavnostno praznovali 20-letnico vstaje in ljudske revolucije. Osrednja republiška proslava je bila 22. julija v Ljubljani, kjer je 300.000 zbranim gorovil Franc Leskošek—Luka. Pri nas je bila 19. septembra osrednja proslava na Travnji gori ob 20-letnici ustanovitve 1. ribniške čete. V Grčaricah so 4. julija razvili prapor organizacije ZB, 3. septembra je bila velika proslava z odkritjem spomenika obletnice vstaje v Dragi.

Danes, dvajset let zatem in 40 let od začetka vstaje naših narodov, svet še bolj trepeta za mir. Vsak dan s strahom pričakujemo novih vesti o grozodej-

stvih, atentatih, novih spopadih, novih grožnjah miru. In kaj bo jutri, pojutrišnjem?

V septembru 1961 je aktiv ljudske mladine v Ribnici izključil iz mladinskih vrst zaradi neprimerne vedenja štiri mladince. V Novicah smo kmalu zatem brali odmev iz Sodražice, da se mladi tudi tam grdo vedejo. Kako pa z danes?

Kaj bo z orodno telovadbo, se je športni poročevalec iz Ribnice spraševal v Novicah v novembru 1961. Nič več ni zanimanja zanjo, vse se preusmerja v kolektivne športe. Milan Bavdek je bil tisto leto republiški mladinski prvak v orodni telovadbi in tretji na zveznem tekmovanju. Kasneje ne zasledimo nobenih podobnih vesti o uspehih orodnih telovadcev iz Ribnice. Žal. Rokometna ekipa iz Ribnice pa je s pomladi s 14 točkami (7 zmaga in 3 porazi) postala rokometni prvak Dolenjske!

STABILIZACIJA MEJA

V aprilu so se občani v Loškem potoku na zborih odločili za priključitev k občini Kočevje (Loški potok je bil takrat v občini Loška dolina). Kasneje je prevladalo drugačno prepričanje in konec leta je občina Ribnica dobila svoj sedanji obseg. V občini je postal sekretar komiteja France Debeljak, Bogo Abrahamsberg je postal predsednik socialistične zveze, predsednik okraja Ljubljana Boris Mikoš, predsednik občinskega sindikalnega sveta pa Jože Jannik. Jože Šlibar pa je v Oberstdorfu skočil 141 metrov daleč in postavil nov svetovni rekord.

Tako je bilo v naših krajih pred dvema desetletjema. Vsi smo bili takrat za toliko mlajši in svet se nam je zdel morda tudi lepši, prijaznejši. Imeli smo mnogo manj, pa bili precej bolj zadovoljni in tudi srečni. Nismo še bili tako globoko pokvarjeni, tako zasvojeni z materializmom kot danes, bili smo bolj povezani, bolj ljudje. Tovarištvo je še kaj veljalo.

Spomnimo se — tiste čase smo iz Trsta tihotapili semiš čevlje — „tržačane“. Kavo smo kupili še doma.

Zanimivo je listati po starem letniku časopisa. Novice so v tistih časih prinašale vesti o vsem, kar se je v naših krajih dogajalo. Dobra a kronika, prednovoletno prebiranje te kronike pa je prijetna sprostitiv in primerjanje časov in dveh obdobij, med katerima je dvajset let razlike. Niso se spremenili le časi, tudi mi smo se. Spremenili tako, da se včasih komaj še spoznamo.

FRANCE GRIVEC

Lastna hrana-prispevek k neodvisnosti

Živimo v času, ko postaja hrana vse dražja in še dražja bo, če jo bomo uvažali; zato je že skrajni čas, da začnemo dosledno izvrševati zemljiško politiko, da se zavzemamo za ohranitev slehernega hektara rodovitne zemlje in težimo k produktivnejši kmetijski proizvodnji, saj hitrejša povečevanje kmetijske in gozdarske proizvodnje posredno utrjuje naš neodvisni položaj v svetu in veča prostor za nadaljnji razvoj socialističnega samoupravljanja na področju kmetijstva, gozdarstva in v celotni družbi.

V tem duhu je potekala tudi 11. seja CK ZKS, posvečena kmetijstvu in gozdarstvu, na kateri je bila podana ocena, kako komunisti uredničujejo lastna stališča in koliko se ta uveljavljajo v zavesti in ravnanju delavcev in kmetov ter v ravnanju in odločanju samoupravnih organov, kjer so bili spodrsjljaji, da se v preteklosti niso dovolj upoštevala opozorila, da je potrebno vlagati sredstva tja, kjer so možni pomembni premiki v krepitvi visoko produktivne družbene in družbeno organizirane zasebne kmetijske proizvodnje.

Na seji je bilo tudi poudarjeno, da ni potrebno iskati novih idejnopolitičnih usmeritev za nadaljnji družbenoekonomski razvoj kmetijstva in gozdarstva, saj so bile le te usmeritve podane že na drugi seji ZKS in sprejete na VIII. kongresu ZKS, temveč je potrebno pospešiti družbeno akcijo, da bodo usmeritve dobile pravo mesto tudi v praksi.

Problematiko kmetijstva v luči partijskih dokumentov je obravnavala tudi konferenca ZK občine Ribnica ter sprejela določene sklepe, ki se nanašajo na manipuliranje s statusom kmeta, saj je znano, da v občini imajo ta status tudi osebe, ki ga po vseh zakonskih predpisih ne bi smele in mogle imeti. Zato je treba izdelati seznam vseh teh oseb in ugotoviti vzroke, ki so vodili k temu, da so pred časom dobili status kmeta.

Sprejeto je bilo tudi stališče, naj se v primeru Slemen, kjer kmetije zahtevajo pre-kategorizacijo, pripravi razgovor kmetov s strokovnimi osebami s področja kmetijstva; da se jim podpora pri njihovih odločitvah, če gre za usmeritve, ki lahko kmetijstvu koristijo. V vsakem primeru se je potrebno izogniti morebitnim manipulacijam posameznikov, ki bi s spremembo cone želeli v prvi vsti pridobiti osebne koristi.

PROBLEMATIKA KMETIJSTVA V OBČINI RIBNICA V LUČI STALIŠČ, SPREJETIH NA 11. SEJI CK ZKS

Konferenca tudi meni, da se v praksi ne more realizirati tisto, na kar sedaj nekateri namigujejo, in to je: naj bi se posameznikom, ki jim bo zaradi akumulacije na področju Nemške vasi zalilo zemljo, dalo nadomestilo iz fonda družbene zemlje, s katero razpolaga KZ Ribnica na področju Ugarja.

STANJE V OBČINI

Za področje občine Ribnica, kjer je zadolžena za kmetijsko proizvodnjo KZ Ribnica, lahko rečemo tole, kar se nanaša na sklepe in stališča 11. seje CK ZKS.

Kmetijska proizvodnja je v preteklem srednjeročnem obdobju ostala na istem nivoju, oz. se je delno povečala (kljub zmanjševanju števila kmetov za blizu 200 in zmanjšanju staleža osnovne črede za 400 glav).

Vzrok stagnacije ali le delnega povečanja skupne proizvodnje je iskati v ostarelosti kmetov, zaposlovanju mlajše in srednje generacije, v razslojevanju in izredno neugodni ekonomski politiki v kmetijstvu, kjer ljudje ne vidijo ekonomske stimulacije in seveda socialne varnosti.

1. SAMOUPRAVLJANJE

Z uvajanjem sodobne tehnologije v proizvodnjo in pospeševanje tako poljedelske kot živinorejske proizvodnje smo vendar preprečili znaten padeč tržne proizvodnje (silosi, gnojenje, selekcija). Glede samoupravnih odnosov in povezovanja kmetov v KZ smo začeli aktivno delovati že takoj po sprejetju zakona o združenem delu in ZZK, tako da je polovica vseh kmetov tudi članov KZ, vsi tržni proizvajalci pa so kooperacijsko vezani s KZ in vključeni v samoupravne organe, kjer skupno z delavci odločajo o vseh zadevah, ki so predmet poslovanja in delitve dohodka, saj so pri tem tudi udeleženi. Res pa je, da so kmetje v samoupravnih organih še vse premalo aktivni tvorci naših samoupravnih odnosov, temu bomo morali v bodoče posvetiti več pozornosti, prav tako tudi včlanjevanju kmetijskih proizvajalk.

Zaživele so tudi hlevske, pašne in proizvodne skupnosti (na osnovi združevanja dela, sredstev in zemlje), ki sodelujejo na osnovi dohodkovnih odnosov.

KZ je vključena v sozd KIT Ljubljana; prav tako na dohodkovnih odnosih, ki jih uveljavlja prek reprodukcijske skupnosti mlekarstva, medtem ko reprodukcijska skupnost za meso ni še zaživila. Vendar so tu dohodkovni odnosi še nepopolni, kajti ta veriga se prične pri proizvajalcu mleka — mesa, konča pri predelovalni industriji, do trgovine oz. potrošnje ne seže.

2. PLANIRANJE

Na področju planiranja se stalno soočamo z določenimi problemi, saj je plan kmetijske proizvodnje v KZ skupek geodetsko-individualnih planov, se pravi planov vseh kmetov, ki pa se nikakor nočejo aktivno vključiti v sistem planiranja, še manj pa prevzemati odgovornost za izpopolnjevanje plana pri takšnih ekonomskih pogojih, ki vladajo na področju kmetijstva že dlje časa, posebno še zadnji dve leti. Ko bo dosežena stabilna ekonomska politika, kot je opredeljena v stališčih in sklepih 11. seje, bo gotovo več reda tudi na področju planiranja in v oskrbi s hrano. Seveda bo morala k temu prispevati svoje tudi davčna politika in sicer stimulatивно, sprejem oz. prehod na obdavčevanje po dohodku namreč še ni naletelo na pozitiven odmev pri proizvajalcih, saj se le ti bojijo, da bodo morali za več dela plačati tudi večje dajatve.

3. ZAKONODAJA

Na področju zemljiške politike smo napravili določene premike, posebno če gledamo s stališča ohranjanja kmetijske zemlje, saj smo urbanizmu dodeljevali najslabša, za kmetijstvo neprimerna zemljišča, izboljševali smo tudi obstoječa kmetijska zemljišča z različnimi osuševalnimi deli in izdelavo poti za lažjo in varno dostopnost. Manj ali pa nič ni bilo narejenega na področju pridobivanja zemljišč v družbeno lastnino, kar je pač možno po zakonu o kmetijskih zemljiščih, prepočasi se sprejema tudi prostorski plan, kjer smo naleteli na dokajšen odpor. V krajevni skupnosti Sv. Gregor, denimo, ki nikakor ne pristane, da se tamkajšnja kvalitetna zemljišča vnesejo v I. cono, ki trajno ohranja kmetijska zemljišča kmetijstvu. Njihovo nasprotovanje je nerazumljivo. Težave

nastajajo tudi pri komasaciji, za katero so določena administrativna dela že opravljena, vendar se v izvedbi ne kažejo bistveni pozitivni ekonomski premiki, saj je na komasacijskem področju veliko lastnikov in parcel.

4. IZKORIŠČANJE DRUŽBENE ZEMLJE

Na področju izkoriščanja družbenih zemljišč smo napravili določene pozitivne ukrepe, npr. preoranje površin na Ugarju (blizu 25 ha), ki bodo služile intenzivnemu pridelovanju krme v proizvodni skupnosti, ter obnovitev pašnika na Travnici (30 ha), ki se bo v prihodnjem obdobju širil tudi na zasebna zemljišča.

Zagotavljanje preživninskega varstva po zakonu pri nas še ni steklo, ker za to ni interesa, oz. sta bila le dva primera.

5. RAZVOJ

V bodoče bo še vedno dan poudarek razvoju živinorejske proizvodnje na osnovi domače krme, saj je krmiljenje s kupljenimi krmili izredno drago in še založenost trga s tem reprodukcijskim materialom je izredno slaba.

Intenzivirali bomo poljedeljsko proizvodnjo, ki bo sicer služila prvenstveno živinoreji in samoposkrbi.

Razvoj samoupravnih odnosov bo šel v smislu podružabljanja individualne proizvodnje ter ustanavljanja raznovrstnih skupnosti.

V okviru možnosti se bo tudi kmetijska proizvodnja vključevala v mednarodno delitev oz. trgovino.

Nujno bo vzpostaviti zdrave dohodkovne odnose, ki bodo vključevali vse zainteresirane porabnike kmetijskih proizvodov in ponudnike reprodukcijskega materiala, kajti razvoj kmetijstva nikakor ni naloga in skrb samo kmetijcev, temveč vse družbe, saj bo ob razvitem in močnem kmetijstvu tudi ona močna in razvita.

Sestavil:
MIRKO PIRC

REŠETO

Dopisujte v REŠETO — pričakujemo novice in prispevke tudi iz vašega kraja!

Steklina na pohodu

SMUČIŠČE V GRČARICAH – Pod belo snežno odejo izgleda povsem drugače. Akcija, ki je vse leto zaposlovala krajane Grčaric, je uspela, prijetna smuka po urejenem smučišču pa se v prostem času kar prileže.

Smučarija v Grčaricah

VSEGA NI MOGOČE STORITI S PROSTOVOLJNIM DELOM

Lanska s snegom bogata zima je tudi v Grčaricah močno povečala zanimanje za zimskie športe. Precej mladih in tudi starejših je kupilo smučarsko opremo. S tem seveda še ni bilo vse urejeno. Ob želji, da se tudi v Grčaricah razvije zimski šport, smo ugotovili potrebo po urejenih smučiščih za izkušene smučarje in za začetnike.

V vasi smo se odločili, da splaniramo in za smučanje pripravimo hrib zahodno od vasi. Najprej smo posekali grmovje in ga požgali. Teren je bil zelo grd in kamnit in smo ga morali najprej razstreliti. Veliko smo vaščani postorili s prostovoljnim delom, pri urejanju smučišča smo opravili nad 1000 prostovoljnih delovnih ur, ustavilo pa se je pri delih, ki jih ni mogoče opraviti s prostovoljnim delom: stroji, bencin zanje, strelivo ipd. Pri tem nam je priskočil na pomoč, tako kot pri vseh podobnih akcijah, gozdarski tozd Jelenov žleb. Vsa zahvala gre tudi skladiščniku Francetu Oberstarju.

Zavrteli smo prek 500 lukenj, skalovje razstrelili, buldožer pa je potem ravnal štiri dni. Zaradi izravnavanja in ureditve smučišča smo morali navoziti blizu 100 kubičnih metrov zemlje, pri čemer nam je pomagalo posestvo Snežnik iz Kočevske Reke. Nazadnje smo kupili in montirali še Tomosovo vlečnico in že prvi sneg je pokazal, da je to velika rekreacijska pridobitev Grčaric.

Zal občane Grčaric tajejo še številni drugi problemi. Mnogih stvari namreč ni mogoče urediti s prostovoljnim delom. V pokojnem času smo marsikaj postorili na tak način, zbrali tudi

dodatne prispevke, pa tudi združeno delo, še posebej Jelenov žleb in Snežnik sta imela vedno veliko razumevanja. Tako smo uredili kulturni dom, popravljali vaške poti, pred nekaj leti gradili vodovod, katerega vrednost je en milijon 350.000 din, zanj pa smo iz krajevnega samoprispevka dobili le 90.000 dinarjev. Velika pridobitev, ne le za vas, ampak za vso družbenopolitično skupnost je tudi asfaltna cesta do Dolenje vasi, vaških cest pa ne moremo asfaltirati s prostovoljnim delom.

Grčarice so ena redkih vasi v občini, v krajevni skupnosti pa prav gotovo, ki še nima asfaltiranih poti po vasi. Uresničitev te akcije (kar ni odvisno samo od nas) se odlaga iz leta v leto. Seveda smo tudi pri tem pripravljeno sodelovati kot doslej, vendar brez širše podpore ne bo mogoče izvesti asfaltiranja.

Povedati je treba tudi to, da je asfaltiranje cest v Grčaricah dobilo v organih krajevne skupnosti Dolenja vas vso podporo kot prvenstvena naloga v letu 1982. Prek zime je nujno opraviti izmere in predračune ter se dogovoriti o načinu financiranja asfaltiranja. Krajevna skupnost bo za to namenila precejšen del samoprispevka iz prihodnjega leta, vključila naj bi se tudi samoupravna komunalna skupnost s svojim denarjem, krajani pa bi prispevali še dodaten samoprispevek in marsikaj postorili s prostovoljnim delom. Seveda pričakujemo tudi podporo Jelenovega žleba in Snežnika.

Potem bodo Grčarice še lepše in življenje v vasi še prijetnejše.

A. D.

Steklina – bolezen, ki ogroža vsa toplokrvna bitja, torej tudi divjad, domače živali in človeka – se bliža naši občini.

V Sloveniji je že zajela vse občine severno od Save, pa tudi dobršen del Primorske. Novembra 1981 je bila na novo odkrita v občinah Postojna, Krško in Sevnica. Kot mejna občina je tudi naša občina neposredno ogrožena.

Steklino povzročča nevtropen virus, ki se širi po živcu od mesta ugriza do možganov. Ko dospje v možgane, se kažejo znaki bolezni in za obolelega človeka ali žival ni več rešitve.

Bolezen je neozdravljiva; smrt je odrešitev groznih muk, ki spremljajo to bolezen.

Glavne prenašalke te bolezni so lisice, saj nanje odpade kar 88,4 odst., nadalje divje živali 8 odst. ter domače živali – psi, mačke, govedo 3,5 odst. Posebno pozornost je torej posvetiti lisicam. Okužene lisice prenehajo biti plahe in prihajajo na kmetije. Pogosto se ponašajo popolnoma miroljubno, se pustijo božati, nenadoma pa ugriznejo. Če stekla lisica pride v stik s psom, ga vedno napade. Prav zato so zlasti necepljeni in neprivezani psi in prosto se gibajoče mačke najboljši prenašatelji stekline na človeka.

Zakon je, da bi preprečil širjenje stekline, predvidel razne ukrepe. Na primer:

1. Vsako gospodinjstvo ima lahko le enega psa, izjema pa so rodovniški psi. Če hoče lastnik rediti več psov, si mora pridobiti soglasje veterinarske inšpekcije. Ob pojavu stekline v občini velja ta ukrep tudi za mačke.

2. Vsak pes, star tri mesece, mora biti prijavljen pri pristojnemu veterinarskemu zavodu.

3. Vsako odtujitev ali pridobitev psa mora lastnik prijaviti pristojnemu veterinarskemu zavodu v treh dneh.

4. Vsak pes mora biti cepljen proti steklino takoj, ko dopolni štiri mesece, v primeru stekline pa velja to tudi za mačke.

5. Pes mora biti stalno privezan in mora nositi na ovratniku pasjo znamko. Če se pojavi steklina, velja tudi za mačke, ki morajo biti zaprte.

6. Vsak ugriz domače ali divje živali mora tisti, ki je to videl ali je poškodovan, takoj javiti pristojni veterinarski ali zdravstveni službi, če to ni mogoče, pa postaji milice. Od rezultata pregleda psa je odvisen

steklina
nas spet ogroža!

postopek zdravljenja ugrizenega človeka.

7. Skrb za zatiranje stekline je naložila lovskim družinam, da morajo obvezno pokončati vse neprivezane pse. Zato so odveč zamere lastnikov neprivezanih psov, pri lovcih, ki so z ustrelitvijo neprivezanega psa ali celo necepljenega, storili le svojo dolžnost.

(ob pojavu stekline velja tudi za mačke).

Če bomo poskrbeli, da se bo vsak lastnik psa ali mačke res ravnal po navedenih ukrepih, bo to velik prispevek k zatrtju stekline oziroma preprečevanju širjenja. Opozorjamo tudi na občasne članke o steklino, ki so objavljeni v Dolenjskem listu.

Veterinarska inšpekcija

VSE VEČ NEZAPOSLENIH V ZAHODNI EVROPI

Zadnje mesece se je že tako zaskrblyujoče visoka stopnja nezaposlenosti v državah evropske gospodarske skupnosti še povečala. Več kot deset odstotkov nezaposlenih imajo v Belgiji (12,8), Veliki Britaniji (11,5) in Irski (10,4), najmanj pa v Luksemburgu in Grčiji, kjer je nezaposlenega manj kot en odstotek aktivnega prebivalstva. Zaskrblyujoče je tudi to, da je med nezaposlenimi največ mladine, ki je pravkar končala šole.

Razvoj delovne organizacije Inles

Inles iz Ribnice si je že ustvaril dobro ime in pridobil zaupanje številnih projektantov, investitorjev in graditeljev individualnih stanovanjskih hiš. Ne samo zato, ker sodi med največje jugoslovanske proizvajalce in dobavitelje vrat in oken, primernih za individualno stanovanjsko gradnjo, pač pa zato, ker so njegovi izdelki kvalitetni in cenjeni tudi onstran naših meja.

Prihodnje leto bo Inles praznoval 20-letnico. Julija 1962 se je namreč združilo šest samostojnih lesno-industrijskih podjetij ribniško-kočevskega območja in se poimenovalo Inles, Industrija stavbnega pohištva Ribnica. Program, ki so ga imela združena podjetja, je bil zelo širok, preširok, da bi lahko zagotavljal nove uspehe in večji prodor na jugoslovansko in tuja tržišča. Zato so se v Inlesu 1966 odločili za reorganizacijo in postopno opuščanje raznovrstne proizvodnje lesnih izdelkov ter se usmerili v proizvodnjo stavbnega pohištva. In tega so se v Inlesu vsa naslednja leta tudi držali. Že 1966 je bila ukinjena proizvodnja ščipalk v

INLESOVA OKNA IN VRATA — NEPOGREŠLJIVA PRI GRADNJI STANOVANJ

delovni enoti Ribnica in uvedena proizvodnja oken. Istega leta je bila ukinjena tudi proizvodnja žaganega lesa v delovni enoti Sodražica, leto zatem pa še proizvodnja izdelkov lesne galanterije v tej delovni enoti, uvedena pa je bila nova proizvodnja vhodnih in garažnih vrat. 1968 so ukinili proizvodnjo furnirja v delovni enoti Ribnica, leto zatem pa proizvodnjo izdelkov lesne galanterije in drobenega pohištva ter embalaže v delovni enoti Loški potok. Uvedli so novo proizvodnjo oken. Leta 1971 pa je bila v delovni enoti Loški potok namesto proizvodnje klasičnih oken vpeljana proizvodnja sodobnih vezanih oken.

V začetku 1972 se je Inlesu priključilo še Stolarsko podjetje Javor iz Jušičev na Hrvaškem. Takoj po pripojitvi je bila v tej enoti ukinjena proizvodnja izdelkov stavbnega pohištva po naročilih in uvedena serijska proizvodnja enojnih oken dalmatinskega tipa s polkni.

1980 je stekla nova proizvodnja oken inovak, letos pa so pri Inlesu začeli izdelovati še okna in vrata kombivak.

SPECIFIČNI PROIZVODNI PROGRAM

Končni rezultat preusmerjanja proizvodnje je bil: proizvodnja le dveh osnovnih vrst izdelkov — žaganega lesa (pretežno iglavcev) in izdelkov stavbnega pohištva — oken in vrat. Tako v Inlesu sedaj izdelujejo:

- vezana okna
- izolacijska okna
- kombinirana vezana okna
- sobna vrata
- vhodna vrata
- garažna vrata in okovje za stavbno pohištvo.

Vse to pa je pri individualni gradnji stanovanjske hiše nujno potrebno.

Prav zato, ker je Inles izbral specifičen proizvodni program, je izredno hitro rasel in napredoval. Povečal je ne le absolutni obseg proizvodnje, marveč tudi obseg udeležbe na tržišču stavbnega pohištva, namenjenega individualni stanovanjski gradnji v Jugoslaviji. 1963 so v Inlesu izdelali le 30.000 oken in vrat, 1974 pa že 482.000 vrat in oken, medtem ko je številka v lanskem letu poskočila že na 500.000 oken in vrat.

Strokovnjaki pravijo, da je uspeh Inlesa prav v njegovem specifičnem proizvodnem programu.

Ta se odlikuje po primernosti, raznovrstnosti in popolnosti. Inlesov proizvodni program stavbnega pohištva je namreč zasnovan tako, da je primeren za vgrajevanje v individualne stanovanjske hiše, je različen po konstrukcijski izvedbi in po dimenzijah. Popoln pa je glede zadovoljevanja graditeljevih potreb, ko gre za zapiranje notranjih in zunanjih stenskih odprtih pri individualni gradnji.

Odlagališče lupljenega lesa — hlodovine na Melesu, ki ga koristi lesna industrija v svojem proizvodnem programu. Poleg na polna odlagališča je do neke mere tudi zagotovilo gozdarjev lesni industriji, da se ne bo ponovila lanska dolga zima, ko gozdarji niso mogli pravočasno in v zadostnih količinah oskrbovati lesne industrije z lesno maso, ker je bila vleka iz gozda onemogočena zaradi izredno nizkih temperatur in visokega snega.

Proces izdelave oken se približuje svojemu koncu. Od pozornosti zaposlenih in njihove natančnosti bo odvisna kakovost oken, ki v stanovanjski gradnji predstavljajo velik izdatek pa tudi zelo pomemben element.

OKNA IN VRATA INOVAK TER KOMBIVAK

1974 so začeli v Inlesu izdelovati lamelirana okna, ki so jih razvili v lastni razvojni službi. S tem je Inles postal prvi v Jugoslaviji, ki je začel pri oknih s posebnim postopkom lepljenja tanjših letev, ki imajo večjo trdnost kot letve iz enega kosa.

Po najnovejših dognanjih Inlesove razvojne službe so izdelana okna in vrata inovak in kombivak. Okna inovak zagotavljajo prihranek do 20 odstotkov energije v primerjavi s klasičnimi netesnjnimi okni. Izdelana so po najvišjih jugoslovanskih in tujih standardih, po svoji obdelavi in zaščiti pa dosegajo najvišji kvalitetni razred. Vakuumska impregnacija za stavbno pohištvo je namreč tudi v svetu dokaj nov postopek, ki se ga je v Jugoslaviji prvi lotil prav INLES. Vakuumska impregnacija dopolnjuje lameliranje in zagotavlja, da so izdelki zaščiteni ne samo površinsko, temveč tudi globinsko – les je impregniran tri do pet milimetrov globoko. To pa daje Inlesovim oknom in vratom večjo „trdoživost“ in obstojnost. Do živega jim ne bodo prišle niti vremenske razmere niti glivice in mrčes. Pa še manj površinske barve je za tako izdelana vrata in okna potrebne za končni premaz.

Inles je poslal letos na tržišče nov izdelek – okna in vrata kombivak. V tem primeru gre

Slika, ki jo v Inlesu zasledimo sleherni dan. Končni proizvodi se na najrazličnejše načine transportirajo širom po Jugoslaviji, največ pa v Inlesova prodajalna skladišča.

za lesena okna s trikratno zasteklitvijo. Zasnovana so kot toplotno in zvočno izolacijska okna, sestavljajo pa jih krila in okvirji najnovejše izvedbe. Uporabljeni so tudi najsodobnejša oblika tesnilnih pripor, ki zagotavljajo odlično tesnenje oken, kar vse so potrdili tudi različni testi. Okna so izdelana iz izbranega lesa, smreke ali jelke. Profili okenskega okvirja in notranjega krila so posebno dimenzionirani. Takšna izvedba preprečuje zvijanje profilov in zagotavlja upogibno trdnost ter funkcionalnost oken. Vsi lepilni sloji so izvedeni z lepili, odpornimi na vodo oziroma na

vročo vodo. Možna je tudi kombinacija oken in balkonskih vrat. Z medsebojnim sestavljanjem Inlesovih oken in vrat kombivak lahko graditelji zapolnijo vsako fasadno odprtino. Na izdelke programa kombivak pa je možno vgraditi tudi omarico z roletom, medstekelske žaluzije, zunanje žaluzije, polkna in ostala senčila.

PREGLED NAPREV V ZNAMENJU VARČEVANJA

A uspehi in dobri poslovni rezultati Inlesa ne uspravajo. Razvoj mora nenehno teči na-

prej, pravijo delavci tega ribniškega velikana, znanega domala po vsej Jugoslaviji in v mnogih tujih deželah. Načrte kujejo naprej. Med temi je tudi iskanje večje izrabe domačega lesa oziroma reševanje deficita lesne surovine na področju stavbnega pohištva. Tega so se v Inlesu že lotili in prišli do spodbudnih rezultatov, ki kažejo, kako bo moč odpraviti nakupovanje uvoženega žaganega lesa v drugih jugoslovanskih republikah in celo na tujem. Hkrati pa naj bi prišli do dopolnitve lameliranih programov, s čimer se bodo povečale možnosti za izvoz končnih izdelkov.

Razvoj novih izdelkov bo imel za cilje: vse večje poenostavitve (od škatlastega prek vezanega do izolacijskega okna), vse večjo komponentnost oziroma sestavljenost, s čimer bo z majhnim številom osnovnih elementov možno doseči še širši izbor, ter vse večjo stopnjo finalizacije – zasteklena in pleskana okna, površinsko obdelana vrata in podobno.

Če k vsemu temu prištejemo še smotrnejšo razdelitev proizvodnega programa znotraj delovne organizacije, rast tehnološkega nivoja pa izpopolnitev prodajnega sistema, uvedbo racionalnejše organizacije poslovanja in nenehno skrb za vse zaposlene ter višji standard le-teh, dobimo zaokroženo sliko današnjega Inlesa iz Ribnice.

Izvajanje zakona o združenem delu

Te dni mineva pet let od sprejema zakona o združenem delu. To je priložnost, da spregovorimo nekaj besed o tem, kako se ta edinstveni dokument uveljavlja v življenju; za naš sistem se zanimajo vsa napredna svetovna gibanja, prihajajo k nam in ga želijo spoznavati tudi v praksi.

Naš razvoj pomeni, ne samo nam, temveč tudi mnogim narodom, neprecenljive dosežke, zato ga moramo braniti pred vsakimi deformacijami in odločno vztrajati v nadaljnjem razvoju.

Skušali bomo predstaviti naše uspehe pri utrjevanju in uveljavljanju samoupravnih odnosov, spregovorili bomo tudi o tem, kje še vedno nismo dosegli tistega, kar bi morali, in kritično opozorili na probleme, ki jih je treba urediti.

V petih letih je zakon o združenem delu prodril v vse celice našega življenja. Povsod so se začeli samoupravni in

medsebojni odnosi naglo razvijati. Uredila se je samoupravna organiziranost, marsikje so organizirali temeljne organizacije združenega dela in izvolili vse samoupravne organe. Večjih odstopanj ali problemov nismo imeli, čeravno ne moremo trditi, da je samoupravna organiziranost v združenem delu dokončno urejena. V mislih imamo gozdarsko, lesno in kovinsko industrijo, o čemer smo v tem času veliko razpravljali, sprejemali politična in gospodarska stališča, vendar pa naprej nismo prišli. V prihodnje bo potrebno tem vprašanjem posvetiti več pozornosti, ne pa prepuščati zadev spontanemu razvoju.

Pri kreiranju in sprejemanju samoupravnih aktov so delovne organizacije v tem obdobju opravile svojo nalogo. Nekoliko težav je bilo v manjših delovnih organizacijah, kjer nimajo ustreznih delavcev, in so se morali obrniti na zunanje strokov-

njake. Tako so tudi ti kolektivi prišli do predpisanih samoupravnih aktov, vendar je vsebina le-teh slabša, kar je razumljivo, saj jih je pripravil zunaj sodelavec, ki ne pozna notranjih razmer.

Pri ocenjevanju samoupravnih aktov lahko na splošno ugotovimo, da so akti, ki zajemajo statutarna oziroma pravna vprašanja, v redu, samoupravni akti, ki pa urejajo gospodarska in ekonomska vprašanja in ki bi morali biti najboljši, pa so nedorečeni in pomanjkljivi. Pri tem mislimo predvsem na samoupravne akte srednjeročnih planov, akte s področja pridobivanja in razporejanja dohodka in osebnih dohodkov, akte o nagrajevanju in svobodni menjavi dela.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja je na te pomanjkljivosti opozoril in dajal pobude za spremembe in dopolnitve. Ker pa je potrebno za te opredelitve tudi veliko strokov-

nega znanja, je čas za uveljavitev daljši.

Še nekaj besed o delu samoupravnih organov. Ugotavljamo, da se delavski sveti redno sestajajo, kar velja tudi za ostale organe, vendar se nekateri premalo poglobljajo v svoje delo. Kritika leti predvsem na slabo delo samoupravnih delavskih kontrol in deloma tudi na disciplinske komisije in njihovo delo. Ker pa je delo samoupravnih delavskih kontrol specifično, je razumljivo, da ne more zaživeti preko noči in delovati tako, kot to predvideva zakon o združenem delu in zakon o samoupravni delavski kontroli. Tam, kjer so v ta organ izvolili sposobne tovariše, delo poteka v redu, vendar tudi ne brez težav, zato bo dodatno angažiranje subjektivnih sil še potrebno.

Nekoliko bolj aktivna je komisija za ugotavljanje disciplinske in materialne odgovornosti.

(Nadaljevanje na 8. str.)

Njeno delo je predvsem odvisno od pomoči strokovnih delavcev, ki so tam zaposleni.

Omeniti moramo še nekatere težave, ki nas spremljajo pri izvajanju zakona o združenem delu v praksi. Precejšnje težave so pri izvajanju delegatskega sistema v krajevni skupnosti, samoupravnih interesnih skupnostih in v skupščinah. Tam, kjer so bili prizadevni in aktivni nosilci teh funkcij, so se dejavnosti odvijale normalno, medtem so se tam, kjer so zatajili delegati, stvari odvijale nezadovoljivo. Vsi, ki se s tem problemom srečujemo, to poznamo, zato bi se morali s to problematiko temeljiteje spoprijeti in organizirati vse subjektivne sile za posamezne in konkretne naloge.

Za zaključek pa še nekaj kritičnih misli o odgovornosti

pri izvajanju zakona o združenem delu na vseh področjih našega življenja. Ta problematika je zelo zapletena, zato moramo najprej ugotoviti, zakaj pri celi zadevi gre. Poglavitna težava je v tem, da ne določimo natančno, kaj mora kdo delati, in smo zato vedno vsi za vse odgovorni.

Pojmi, kaj je strokovno in kaj samoupravno odločanje, se mnogokrat mešajo. Če samoupravljanje razumemo kot odločanje o preseženem delu, o dohodku, bi morali samoupravni organi obravnavati stvari, ki bi pokazale, kakšne bodo posledice, če bodo sprejeli sklep. Ni primerno pošiljati na delavski svet čisto strokovne zadeve, ker delavski svet ni strokovni organ. Če član delavskega sveta, ki ima pred seboj predlog tehnološkega postopka, ne ve, kako bo to delovalo, vpraša lahko, kakšne bodo posledice uvedbe tega novega postopka in kakšen bo

rezultat. Pri tem je potrebno upoštevati znanost, ki danes že ve, kakšna so tehnološka tveganja, zato je direktor dolžan poskrbeti za vse potrebne analize, pri čemer pa je potrebna strokovna konkurenca. Žal te največkrat ni, ker vlada v tem delu našega življenja prevelika hierarhija. Potrebno je namreč vedeti, koliko ima kdo vpliva na določenem področju. Ponekod namreč hočejo pavšalizirati problem in na hitro ukrepati, ne da bi vprašali, kolikšno moč je imel kdo v proizvodnem procesu ali v življenju kolektiva.

Kakor smo že omenili, obstajajo predpisi in pravilniki o disciplinski odgovornosti, vendar ti še niso zagotovilo, da bo to samo po sebi uredilo odnose. Manjka nam še predpis o konkretni osebni odgovornosti.

Vedno več je postopkov pred sodišči združenega dela in izključitev iz delovnega razmerja. Obstojajo tudi primeri šikanira-

nja delavcev. Disciplinski postopki tečejo predvsem zoper delavce v proizvodnji, manj pa zoper delavce v skupnih službah, ker se delo tu premalo nadzoruje. Skrite so kršitve (niti ni ukrepov ali sankcij) tistih, ki povzročijo veliko škodo, ker ne sklenejo pravočasne pogodbe, ne pripravijo pravočasno dela, materiala ali drug tehnološki predmet in postopek. Potrebno bi bilo razširiti krog odgovornih ljudi in tudi reelekcije odgovornih delavcev na ključnih in dobro plačanih položajih.

Današnja gospodarska situacija je prav zaradi tega težavna in prav ta problematika terja, da poleg odstranjevanja objektivnih razlogov slabega gospodarjenja zaostriamo tudi osebno odgovornost vseh. Abstrahiramo kolektivno odgovornost, ki je znana po reku, da „tisto, kar zadeva vse, ne zadeva nikogar“.

JANEZ PICEK

Delo novega zdravstvenega doma v Ribnici

Za praznik republike smo v Ribnici odprli nov zdravstveni dom, občani pa nas upravičeno sprašujejo, kaj še delamo v stari hiši. Povedati moramo, da nova hiša še ni v celoti opremljena, potrebno je odpraviti še nekaj napak, ki so nastale zaradi malomarnosti ali nekvalitetnega ali napačno vgrajenega materiala. Nekatera dela pa sploh še niso opravljena oz. izvajalci, ki so pogodbeno vezani, ne opravijo svojega dela.

Kaj bo novi zdravstveni domom pomenil za občino Ribnico, kako bo v njem organizirana služba in kaj se bo v njem delalo — to so vprašanja, ki trenutno najbolj zanimajo uporabnike zdravstvenega varstva v občini.

Predvsem bo vsa organizacija usmerjena k čim popolnejši strokovni obdelavi pacienta na prvem, domačem nivoju, zdravstvenega varstva. Na višji diagnostični in terapevtski nivo naj bi pošiljali samo paciente, katerih bolezní ali stanje so take narave, da zdravljenje doma ni možno.

Drugi glavni organizacijski cilj je še naprej racionalno izkoriščanje delovnega časa zdravstvenih delavcev, da bi bilo čakanje na pregled čim krajše. Zato bomo še naprej delali v dopoldanski in popoldanski izmeni. Ko bo kadrovski položaj dopuščal, bomo prešli na turnusno delo, saj računí kažejo, da je cenejše od dežurstva. Dežurstvo bo potem organizirano le še ob nedeljah in praznikih, sicer pa bo zdravstveni dom ves čas odprt.

Delno bomo reorganizirali tudi že obstoječe službe. Dispanzer za otroke, za šolsko mladi-

no in žene se bo razdelil v samostojen dispanzer za predšolske otroke in v samostojen dispanzer za šolarje. V okviru te dejavnosti bodo še naprej posvetovalnice, kurativa in preventiva.

Dispanzer za žene prehaja v ginekološko ordinacijo, ki je vse bolj obiskana in se zato z ginekologom že dogovarjamo, da bi ordiniral dvakrat tedensko. Posvetovalnico za nosečnice naj bi še naprej obdržali naši zdravniki, ker pacientke bolje poznajo od specialistov in zato lažje

presojajo tudi socialno-medicinske aspekte njihovih težav. Le v primeru resnejših nosečnostnih težav naj bi jih videl tudi ginekolog. V pripravah je tudi materska šola v Ribnici.

Ker bo v novi hiši tudi moderen rentgenski aparat, je v načrtu, da bi v Ribnici ordinirali še: pulmolog, ortoped in rentgenolog. S tem bi se močno skrajšala čakalna doba za te preglede, kar bo za občinsko zdravstveno skupnost kar velik prihranek. Ordiniral naj bi tudi okulisti; tako bi poti v Kočevje

ali Ljubljano večinoma odpadle.

Medicina dela bo dobila svoje prostore in bo zato lahko delala v dopoldanskem času. Za njeno popolno dejavnost bo potrebno še nekaj aparatov, za katere pa je sedaj težko, ker so predvsem uvoženi. Z delom bo pričel tudi dispanzer za borce, ki bo opravljal sistematične preventivne preglede vseh borcev v občini, medtem ko naj bi kurativa za borce ostala v sedanji obliki, saj so borci svojih stalnih zdravnikov najbolj vajeni.

Ribniški okteti je prispeval k svečanemu vzdušju v prostorih novega zdravstvenega doma v Ribnici, ki so ga svečano odprli ob dnevu republike 29. novembra. To je bilo največje darilo delovnih ljudi občine Ribnica republiku za njen praznik, darilo, katerega so se občani odločili zgraditi s samopriskom in tako uresničili dolgoletne sanje. Nič več niso v tolikšni meri odvisni od drugih zdravstvenih domov, bodisi v Kočevju ali v Ljubljani. Tudi v prihodnje jih bodo še potrebovali, vendar v bistveno manjši meri kot dosedaj.

V okviru polivalentne patronaže bo veliko večji organizacijski in strokovni poudarek usmerjen na nego bolnika na domu, saj zakon o zdravstvenem varstvu in že sprejeti samoupravni sporazum o delitvi dela zahtevata od bolnišničnih ustanov, da zmanjšajo ne le število obstoječih postelj ampak tudi dobe hospitalizacije. Nega nekompliciranih ležečih bolnikov pa naj preide v roke osnovne zdravstvene službe.

Zobne ordinacije bodo nadaljevale z delom, kakor je že vpeljano. Še naprej bo v zdravstvenem domu ordiniral tudi ortodont, prav tako tudi zobni dispanzer za predšolsko in šolsko mladino ostaja na dosedanji obliki dela. Laboratorij bo povečal vrsto svojih pregledov in bo zato marsikaj zamudno pošiljanje krvi ali pacienta v Ljubljano in čakanje na izvide odpadlo.

Razširila se bo tudi fizioterapija. Rehabilitacijo, razen težjih primerov, bo možno opraviti doma.

V stavbi bo tudi lekarniška služba, s katero se zdravstveni dom želi strokovno in organizacijsko bolj povezati, saj je poraba zdravil, zlasti dražjih, včasih nesmotrno velika.

Seveda so ob taki organizaciji potrebne tehnične službe. Hišo, ki ni poceni, je treba vzdrževati tako, da bo čim dlje služila svojemu namenu in da bo obisk v njej, kolikor je to bolniku mogoče, kar najbolj prijeten. Novi zdravstveni dom je torej namenjen vsem prebivalcem občine Ribnice, ne glede na to, kje kdo stalno živi. V tej ali oni obliki svoje dejavnosti bo lahko vselej vsakomur v pomoč.

Seveda taka organizacija predstavlja večje stroške za namen osnovnega zdravstvenega varstva kot doslej. Vendar je potrebno vedeti, da ima osnovna zdravstvena služba v današnjem času vso prednost. Samo 2 odst. vseh bolnih ljudi se zdravi v bolnišnicah in ta 2 odst. pobereta približno 45 odst. vseh sredstev namenjenih za zdravstveno varstvo. Ti stroški so iz leta v leto naraščali,

storitve osnovnega zdravstvenega varstva pa so bile in so še v primerjavi z bolnišničnimi izredno poceni. Vsakomesečne analize dela naših zdravnikov

Mladinske delovne akcije niso romantika

Ribničanje smo si v zadnjih letih pridobili dokaj slab sloves. Med mladinskimi aktivisti postajamo vse bolj znani po naših nepopolnih mladinskih delovnih brigadah, ki se pojavljajo na republiških delovnih akcijah, zato je skrajni čas, in tega se na OK ZSMS Ribnica že vsi zavedamo, da stanje na tem področju občutno izboljšamo. Vseeno pa moramo poiskati vzroke, ki so v preteklih letih pogojevali odhod kadrovske nepopolnih brigad na MDA.

kažejo, da v Ribnici že v stari hiši dokončno oskrbimo od 89–91 odst. vseh bolnikov in da je stalež v primerjavi z letom 1980 nižji. Te odstotke bi radi še nekoliko dvignili. To bo možno le v novem zdravstvenem domu. Povedati je treba tudi to, da vsak specialistični pregled v Ljubljani stane petkrat toliko, kot če pacienta pregleda specialist v Ribnici. Te zakonitosti veljajo povsod, zato je razumljivo, da so zakonodajalec in vsi družbeni dejavniki v naši republici močno podprli osnovno zdravstveno dejavnost, ki jo skušamo materialno in kadrovske čimbolj okrepiti zato, da bi zdravstveno varstvo v celoti uspeli obdržati v okvirih sedanjih stroškov. Na to nalogo želimo biti v Ribnici kar najbolj pripravljeni.

Še grob razpored prostorov v novem zdravstvenem domu.

Klet: fizioterapija in tehnične službe.

Pritlečje: manjši trakt — lekarna s posebnim vhodom, laboratorij in dežurne službe. Večji trakt: v vhodni avli je centralna kartoteka, kjer bo pacient oddal knjižico in prejel ustrezne informacije. V pritličju bodo še splošne ambulante, rentgen, dispanzer za borce, specialistične službe in dispanzerja za šolsko in predšolsko mladino s posebej označenim vhodom.

Nadstropje: zobne ordinacije, ortodont, zobni šolski in predšolski dispanzer, polivalentna patronažna služba, upravni prostori in občinska zdravstvena skupnost.

dr. BOŽIDAR VOLJČ

Nedvomno je pri tem prisotnih obilo objektivnih težav, s katerimi se srečujemo pri predsedstvu OK ZSMS Ribnica. Ena izmed teh je vsekakor ta, da v Ribnici ne premoremo nobne srednje šole, ravno te pa so velik vir brigadirjev v domala vsaki slovenski občini. Ravno zato je dejansko število mladih iz Ribnice, ki se udeležijo mladinske delovne akcije, občutno večje od tistega, ki gre na akcijo v sestavi republiške mladinske delovne brigade. To je vsekakor

velika težava pri evidentiranju brigadirjev, čeprav ne glavna. Samo evidentiranje brigadirjev poteka preveč stihijsko, časovno veliko nepozno. To bi se namreč moralo začeti že v začetku novega šolskega leta, zaključeno pa bi moralo biti že v aprilu, kajti le na tak način bi lahko dobili brezhibno pripravljeno mladinsko delovno brigado z ustreznim, usposobljenim vodstvom.

Tudi sama agitacija za mladinsko delovno akcijo mora potekati kontinuirano in usklajeno z vsemi komisijami in centri, ki delujejo pri predsedstvu OK ZSMS. V agitacijo bi morali vključiti predvsem stare brigadirje, zato je nujno, da se v Ribnici kar se da hitro ustanovi brigadirski klub, čas pa je tudi že za stalno brigado.

Doslej smo premalo mislili na pionirske brigade. Spričo dejstva, da bo združeno delo zaradi težkega ekonomskega položaja naše družbe čedalje težje puščalo svoje delavce na mladinske delovne akcije, je nujno, da bolj posegamo med šolsko mladino. Ker pa vemo, da o vprašanju, ali se bo pionir — mladinec udeležil mladinske delovne akcije, zadnjo besedo izrečejo starši, moramo skupno z Zvezo sindikatov agitirati tudi med starši, kajti med temi je ugled mladinskih delovnih akcij neupravičeno omajan, za to pa smo največkrat sami krivi, saj dopuščamo, da se o mladinskih delovnih akcijah širijo dezinformacije.

Mladinske delovne akcije so izredno pomembne za oblikovanje mladega človeka, za oblikovanje njegove zavesti, šola samoupravljanja, humanosti, solidarnosti — to so dejstva, zato se moramo za mladinske delovne akcije veliko bolj truditi.

ŠKRABEC JANEZ

Ob koncu tega leta odhaja v pokoj dosedanji družbeni pravobranilec samoupravljanja Janez Picek, ki je opravljal to funkcijo od leta 1976, ko smo z zakonom ustanovili tovrstno samoupravno institucijo. Svojo funkcijo je opravljal za občini Ribnica in Kočevje, pravobranilstvo pa je imelo sedež v Ribnici.

V letošnjem letu so bili na področju obeh občin izpeljani postopki za evidentiranje novega možnega kandidata za družbenega pravobranilca samoupravljanja.

V občini Kočevje je bilo evidentiranih 8, v Ribnici pa

dva kandidata. Po izvedbi usklajevalnih postopkov na nivoju obeh občin ter po izdelanih kriterijih, ki bi poleg tistih, katere predvideva že zakon, dokončno opredelili izmed večjega števila kandidatov le enega, je bil na skupni seji obeh kadrovske koordinacij pri SZDL sprejet sklep, da se obema občinskima skupščinama predlaga, naj za novega družbenega pravobranilca občin Ribnica in Kočevje imenujejo Janjo Uran.

Tov. Uranova je v Kočevju poznana kot dobra delavka, zaključila je šolanje na višji upravni šoli, sedaj pa je opravljala dela direktorja splošnega sektorja v Itasu Kočevje.

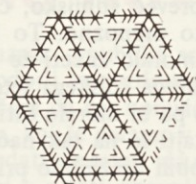
Doslej je opravljala večje število odgovornih političnih funkcij, med katerimi želimo izdvojiti dolžnost predsednika odbora za izobraževanje pri splošnem združenju kovinskopredelovalne industrije GZ SRS ter funkcijo predsednika skupščine uporabnikov posebne izobraževalne skupnosti kovinarjev in metalurgov Slovenije.

Mladi na obisku pri nas v Ribnici

NEKAJ O KVIZU „MLADOST V PESMI, BESEDI IN SPRETNOSTI“

Že nekaj let zapored poteka v Sloveniji kviz „Mladost v pesmi, besedi in spretnosti“, v katerem sodelujejo mladina in pripadniki JLA. Poleg tega, da vzpodbudi mlado generacijo k študijskemu proučevanju naše revolucionarne zgodovine, je glavni namen kviza poglobiti sodelovanje med pripadniki JLA in mladine.

Kviz poteka po vsej Sloveniji. Sprva tekmujejo ekipe na občinskem nivoju. Od tu se uvrsti najboljša ekipa na regijsko tekmovanje, temu pa sledi še republiško. Osnovna tema letošnjih tekmovanj je bila brošura Nikole Ljubičiča: „Izreden pomen Titovega vojaškega dela“.

Gostitelj letošnjega regionalnega tekmovanja je bila naša občina. Poleg tekmovanja, ki je bilo sestavljeno iz pismenega kvalifikacijskega in ustnega dela, smo mladim, ki so prišli iz vseh občin ljubljanske regije, omogočili, da so se seznanili z našim krajem. Pripravili smo jim ogled delovne organizacije Inles, mladi so se z zanimanjem sprehodili po parku kulturnikov, navdušili so se tudi nad eksponati zgodovinsko-etnografskega muzeja v gradu.

Dopoldanski (pisni) del tekmovanja je odločil, katere tri ekipe se bodo uvrstile v popoldansko javno tekmovanje. Žal se ribniška ekipa ni uvrstila naprej. Do tega pa ji veliko ni manjkalo. Zmagali so mladi iz občine Ljubljana-Siška, ki so si zagotovili nastop na republiškem tekmovanju.

ŠKRABEC JANEZ

V skladu z določili 4. in 7. člena pravilnika o podeljevanju priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda in o delu žirije RAZPISUJE žirija za podeljevanje priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda občinske konference SZDL Ribnica

10 SREBRNIH PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE ZA LETO 1982

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti:

- pri uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,
- za dosežke pri uveljavljanju in krepitvi ter razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,
- pri uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju življenja in dela ter v družbi na sploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in pri uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predlog lahko oblikujejo krajevne konference SZDL, krajevne skupnosti, delovne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti, vodstva družbenopolitičnih organizacij krajevnega in občinskega nivoja ter družbene organizacije in društva.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji posredujejo žiriji za podeljevanje priznanja OF pri OK SZDL Ribnica najkasneje do 28. februarja 1982. Kasnejših predlogov žirija ne bo upoštevala.

Žirija za podeljevanje priznanja OF pri OK SZDL Ribnica

DRUGO LETO – SEDEM ODSOTKOV VEČ

Da bomo lahko poravnali obveznosti, ki jih imamo do tujine, in zagotovili zadosten dotok deviz, bomo morali Jugoslovani v prihodnjem letu povečati izvoz najmanj za sedem odstotkov, s tem da se uvoz v primerjavi z letošnjim ne bi bistveno povečal. Ob letošnji stopnji inflacije pa bo tudi izvoz drugo leto težaven, zato bo treba storiti vse, da se bo inflacija umirila pod petnajstimi odstotki. Direktor zveznega zavoda za družbeno planiranje je izjavil, da nas bo vsak odstotek inflacije, ki bi presegel 15 odstotkov, stal nove tri milijarde din za spodbujanje izvoza.

Ljubiti trenutke, ki so tega vredni

Janija Kovačiča lahko mirno označimo za pravega trubadurja našega časa. Dolgo časa so se njegove skladbe med mladimi širile izključno po ustnem izročilu. Njegove skladbe so osvojile mlade že veliko prej, kot pa so jih lahko slišali prek radia in televizije. Edina komunikacija, ki je dlje časa prevladovala med mladimi in njim, je bila neposredna – koncertna. Velikokrat je bila docela spontana, kajti povsod, kjer je Jani, je z njim tudi njegova kitara, povsod, kjer se pojavi Jani s kitaro, tam so tudi mladi, ki so vedno pripravljene Janija domala prisiliti k igranju.

Teško bi rekli, ali je Jani predvsem pesnik ali pa posveča večjo pozornost sami glasbi, saj so njegova besedila tako kvalitetna, da bi jih lahko izdali v pesniški zbirki, kar ne bi mogli reči za večino besedil izvajalcev rockovske glasbe.

Janijeva besedila govore predvsem o problemih, ki smo jih doslej zaradi najrazličnejših vzrokov obravnavali zgolj površinsko in pritajeno, četudi so sestavni del našega vsakdana. Jani se smelo spopada s problemi najnižjih slojev naše družbe in razkriva resnice o vrhnjih slojih. Bojuje se proti naši podedovani meščanski miselnosti...

Janija odlikuje tudi njegova spontana komunikativnost s poslušalci. Ta odnos je sproščen, iskren, duhovit.

Da Jani v sodelovanju z drugimi izvajalci rockovske glasbe na Slovenskem kvalitetno resnično izstopa, je dokaz tudi nagrada RK ZSMS „Zlata pti-

ca“, ki jo je Jani prejel letos.

Janija smo imeli pretekli mesec priložnost videti tudi pri nas. Koncert, ki ga je pripravila komisija za kulturo pri OK

ZSMS Ribnica, je bil v dvorani TVD Partizan. Maloštevilni obiskovalci so s koncerta odšli zadovoljni.

JANEZ ŠKRABEC

Razširitev podružnice v Ribnici

Ljubljanska banka s podružnico v Ribnici deluje na celotnem področju ribniške občine.

S svojima agencijama v Sodražici in Loškem potoku opravlja bančne storitve tudi v krajih, ki so oddaljeni od občinskega središča.

Prostorsko in tudi kadrovske agencije zadovoljuje potrebe po poslovanju z občani na tem območju. Problem pa je podružnica v Ribnici. Poslovni prostori so že pred leti postali premajni za sodobno bančno poslovanje. To se je občutilo v obdobju, ko smo v banki pričeli z izplačevanjem osebnih do-

hodkov preko hranilnih knjižic in kasnejše tekočih računov. Poslovanje je danes za nekajkrat večje po obsegu in po pretoku denarja v podružnici. Po drugi strani pa tudi kadrovska zasedba ni ustrezala povečanju prometa v banki.

V preteklosti bi lahko z dodatnim zaposlovanjem ta problem odpravili, vendar prostorska stiska tega ni dopuščala.

Pred leti, ko smo pričeli z zbiranjem dokumentacije za gradnjo nove podružnice v Ribnici, pa so pričele veljati omejitve za gradnjo tovrstnih objek-

REŠETO

Dopisujte v REŠETO – pričakujemo novice in prispevke tudi iz vašega kraja!

tov. Tako smo se morali zadovoljiti z obstoječimi prostori, ki smo jih izkoristili do poslednjega kotička. Ta prezasedenost je vplivala največkrat tudi na odnos do strank, ki so morale čakati v predolgi vrsti in jih nismo mogli postreči tako, kot bi morali. Konec letošnjega leta nam je uspelo dobiti v najem poslovne prostore v bivšem „Pirkerjevem hramu“ poleg banke. Za silo smo jih preuredili tako, da bomo celotno bančno poslovanje, ki ni neposredno vezano na poslovanje z občani, lahko prenesli v ta prostor. S tem bi stare prostore namenili le poslovanju z občani in jih razbremenili ostalega dela. Da bi zmanjšali vrste čakajočih, bomo razdelili dinarsko in devizno poslovanje tako, da ga bosta opravljal dva referenta. Za tako organizacijo dela bo potrebno zaposliti dodatnega delavca, ki bi prevzel le poslovanje z devizami.

Zavedamo se, da kljub povečanju prostorov in številu zaposlenih ne bomo popolnoma rešili problema zadovoljivega bančnega servisa, ker je to le začasna rešitev za deset let. V prihodnosti bi bilo le potrebno razmišljati o novih prostorih, ki bi bili primerni za tak obseg dela, kot jih v podružnici opravljamo.

CVETO OBRANOVIČ

Kaj mi v mojem okolju ni všeč

Živimo v času, ko stremimo ztem, da bi čimmanj surovin uvažali in da bi te surovine čimbolj racionalno uporabili.

Mi pa se tega ne zavedamo. Vzemimo za primer papir. Po vsej Sloveniji so zbiralne akcije starih časopisov, zvezkov, revij. Ljudje se tej akciji zelo slabo odzivajo, ker papir raje kurijo ali pa ga vržejo v smeti, da ga kasneje raznaša veter in ga je včasih polna Ribnica.

Kaj pa hrana? Vsak dan lahko vidimo, če se ozremo v smetiščne kante, veliko starega kruha in druge hrane. V Aziji in Afriki pa ljudje vsak dan umirajo, ker nimajo kaj jesti. Vendar na to ne mislimo. Da smo le mi siti, za druge nam nič mar!

Ribnica bo kmalu praznovala 900-letnico obstoja. Za obletnico smo že asfaltirali osrednjo ribniško ulico, v gradu smo uredili park kulturnikov. Ko se pa v tem istem gradu ozreš malo naokrog, imaš kaj videti:

papir, razbite steklenice, cigaretni ogorki in še kaj. Človek pomisli: „Ali je to tista mladina, ki ima za vzronike tovariše iz NOB?“ Vse več je hipijev, kimisljijo, da mora biti tudi Ribnica takšna, kot so večja mesta, in zato počenjajo razne neumnosti.

Že pred nekaj časa so delavci navozili zemljo na prostor za športnim centrom. Razložili so nas, da bodo tu uredili igrišča za košarko, rokomet, tenis... Seveda smo bili nad tem zelo navdušeni, a ostalo je le pri obljubah. Sedaj rase tam visoka

trava in plevel. V neposredni bližini gradimo nov zdravstveni dom, vrtec pa že nekaj časa stoji. Kaj bo rekel tujec, če ga bo pot zanesla tja? Verjetno

nič dobrega. Najbrž ne bo imel o nas dobrega mnenja.

Še bi pisal, kaj, ko bi o tem lahko napisal celo knjigo, ne le spis! Mislim, da bi se morale te napake čim prej popraviti, da bi nam bila Ribnica v ponos, ne pa v sramoto.

TOMAŽ LOVŠIN, 8. b.
OŠ France Prešeren

Tekmovanje ob dnevu republike

Tudi letos je OO ZSMS Ribnica organizirala športna tekmovanja. Udeležba je bila zelo številna, kar nas je precej razveselilo, saj je to ena od možnosti povezovanja ribniških mladincev z mladinskimi organizacijami sosednjih občin.

Tekmovanje je bilo razdeljeno na več panog, kot so rokomet, nogomet, odbojka, namizni tenis, šah in kegljanje. Ekipno so zmagali predstavniki OO ZSMS JLA.

Lahko bi rekli, da nam je prireditev uspela kljub manjšim spodrslijajem. Sicer pa si tako počasi pridobivamo nove izkušnje.

Velja omeniti še to, da bi podobne prireditve bolje uspelo, če bi se z mladinsko organizacijo povezale druge ribniške organizacije. Saj končno želimo predstaviti celotno občino v čim boljši luči, kar pa nam bo uspelo le s sodelovanjem.

REGAWA HARJATI

Klub štipendistov

Štipendisti se srečujemo z mnogimi problemi in da bi jih skupaj rešili, sta iniciativni odbor kluba štipendistov in OK ZSMS Ribnica sklicala sestanek vseh kadrovskih služb iz delovnih organizacij občine Ribnica. Namen sestanka je bil: dogovoriti se o nekaterih vprašanjih, kot so zaposlovanje štipendistov po končanem šolanju, redno izplačevanje štipendij in udeležba štipendistov na mladinskih delovnih akcijah.

Da bi bil sestanek številčnejši, smo ga sklicali med delovnim časom. Kljub temu je bil odziv zelo slab. Postavlja se vprašanje, zakaj tako. Zopet smo zasledili (kot vedno) predstavnike ene in iste delovne organizacije, ki resno sodelujejo z mladinsko organizacijo; to so: Riko, Inles ter Mercator, prišla je tudi prof. Tanja Debeljakova, predsednica IO komisije za štipendiranje pri Zavodu za zaposlovanje.

Kje ste ostale druge delovne organizacije? Tudi pri vas imate nekaj štipendistov in upam si trditi, da se prav tako srečujejo z enakimi problemi kot ostali. Ali razgovor (kljub delovnemu času) ni bil polnoštevilčen zato, ker ga je sklicala mladina? Ali ponekod za mladino nimajo časa?

Kljub temu smo v razpravi ugotovili, da je vedno več mladih, ki si žele zaposlitve v ne-proizvodnih poklicih ali podobno. Primanjkuje pa delavcev za

proizvodno delo. In kje jih bomo dobili?

Kje se bomo mladi zaposlili po končanem šolanju? To je vprašanje, ki se iz dneva v dan bolj zapleta, vendar mladi na to sploh ne mislimo. Kam po končanem šolanju, čeprav dobivamo štipendije? Delovne organizacije nas sicer štipendirajo, niso pa dolžne zagotoviti delovno mesto. Na drugi strani ima ribniška občina na razpolago okoli 100 štipendij za določene kadre, po katerih nihče ne sprašuje, in tudi delovna mesta so zagotovljena. Vse to pomeni, da v Ribnici sicer veliko štipendiramo, malo manj pa razmišljamo, kam bomo s šolanim kadrom?

Pogovarjali smo se tudi o mladinskem prostovoljnem delu. Bili smo enotnega mnenja, da bi se vsak štipendist v času svojega šolanja moral vsaj enkrat udeležiti mladinske delovne akcije. Nekateri delovne organizacije so ta problem že rešile tako, da so njihovi štipendisti dolžni udeležiti se mladinske delovne akcije, kar se jim šteje v obvezno delovno prakso.

Dodam naj še, da bi se morale kadrovske službe udeležiti ponovnega sestanka, ki bo s štipendisti občine Ribnica na eno izmed sobot v bližnji prihodnosti. Upamo, da bo takrat odziv boljši. Tedaj bomo tudi izvolili vodstvo našega kluba štipendistov.

ŠTANFELJ VESNA

Naše mlade športnice

Metka ZAVODNIK, učenka 7. razreda osnovne šole dr. Ivan Prijatelj iz Sodražice, je tekmovala v selekciji naše republike na tekmovanju v Jesenicah.

Božena ZAVODNIK, učenka 8. razreda osnovne šole dr. Ivan Prijatelj iz Sodražice, pa je zasedla v tekmovalni dvojici na pionirskem prvenstvu SR Slovenije v Ravnah, 9 mesto.

Predsednik TVD Partizan Sodražica Stane RIGLER je ob koncu tekmovanj podelil priznanja najboljšim ekipam in posameznikom, med katerimi so bile tudi tekmovalke iz Sodražice, ki so zasedle 2. mesto. Turnir so organizirali v počastitev občinskega praznika, na njem pa so sodelovale poleg domačinov še reprezentanca Ljubljane in ekipa Vesne iz Zaloga. Pri financiranju tega in tudi ostalih tekmovanj ter nakupa ustrezne opreme je sodeloval Rikotov tozd RICOMAG.

Ob 25-letnici rokometna v ribniški dolini

Rokometni šport, ki ga danes v Ribniški dolini dostojno predstavlja rokometni klub Inles s svojimi 9 ekipami in zelo številnim članstvom, slavi v letošnjem letu 25-letnico dejavnosti in razvoja.

Telesna kultura naše doline je imela v svoji 80-letni zgodovini mnogo posameznih uspešnih tekmovalcev, ki so dosegali lepe športne rezultate. In kakor se je razvijala naša družba, tako se je razvijala tudi telesna kultura. Od subjektivnih dosežkov prehajamo na kolektivne uspehe. 80-letno obdobje, ki ga je telesna kultura naše doline lani proslavila, pomeni za človeka skoraj vse življenje, v življenju organizacije ali združbe pa nasprotno prav malo, čeprav dovolj, da lahko ocenimo razvoj, rast, bolezenske klice in še marsikaj drugega.

Rokomet je kolektivna športna panoga. Je šport, ki vzgaja delovne ljudi, ohranja zdravje, povečuje storilnost in obrambno sposobnost. To je igra mladih, igra moških, igra žensk, igra priletnih, skratka igra vseh življenjskih obdobij. To je hiter, refleksiven, atraktiven, dinamičen, graciozen, ritmičen šport. To je rokomet, ki je tako osvojil ljudi Ribniške doline, da so se odločili ter mu dali prioriteto.

Po začetnih teoretičnih poskusih, učenju in uvajanju rokometne igre v ribniški osnovni šoli pod vodstvom Maksa Drobniča decembra 1955 se je že toliko utrdil, da je upravni odbor ribniškega Partizana aprila meseca 1960 ustanovil posebno rokometno sekcijo, ki jo je sestavljalo 10 zagnanih mladinc

Kratko poročilo o napredku in delovanju te športne panoge

cev, bivših Drobničevih učencev, in jo prijavil za jesensko ligaško tekmovanje v dolenski rokometni ligi, ki je takrat imela svoj sedež pri medobčinskem rokometnem odboru v Grosupljem.

Po treh letih tekmovanja v dolenski rokometni ligi si je z zmago v Brežicah septembra 1964 rokometna sekcija Partizana Ribnica zagotovila vstop na tekmovanje v ljubljanski conski ligi. Samo dve tekmovalni sezoni sta zadostovali, da se je ekipa povzpela v sam vrh ljubljanske rokometne cone. Z zmago v Radečah si je spomladi leta 1966 pridobila potni list za slovensko rokometno ligo. Od takrat dalje je naš rokomet vztrajno posegal v sam vrh republiškega športnega dogajanja in se zagnano boril najprej za obstanek v ligi, zadnja tri leta pa za prvo mesto v Sloveniji. V sezoni 1974/75 je to najvišje mesto v republiki tudi dosegel in se uvrstil v II. zvezno rokometno ligo – sever s sedežem v Zagrebu.

V naslednjih šestih tekmovalnih sezonah se je rokometna ekipa Inlesa, ki se je medtem preimenovala v rokometni klub Inles, predstavila kot eno boljših moštev v tej ligi. Prvo leto je ekipa presenetila z doseženim tretjim mestom med 12 tekmujočimi moštvi iz Slovenije in Hrvaške. V naslednjih letih je prišlo do večjih in manjših nihanj v kvaliteti oziroma rezultatih zaradi sprememb pri igral-

skem kadru, saj je bilo treba zamenjati vse starejše igralce.

Kljub temu se je ekipa skoraj vedno uvrščala v zgornji del lestvice. V sezoni 1978/79 pa je ekipa zasedla celo drugo mesto, kar je bil do tedaj največji uspeh ribniškega rokometna oziroma športa sploh. V jesenskem delu letošnje sezone je ekipa pristala na drugem mestu. To ji daje vse možnosti, da spomladi začne boj za prvo mesto.

Svojo moč in znanje je ekipa preizkusila tudi v tekmah z boljšimi inozemskimi klubi. V Ribnici je trikrat gostila ekipo Burevesnika iz Sovjetske zveze, dvakrat so bili pri nas Nizozemci, po enkrat Avstrijci in Zah. Nemci ter Romuni. Burevesnik iz Sov. zveze ter Steaua iz Romunije so bili celo prvaki v svojih deželah.

Posamezni igralci so v kakovosti toliko napredovali, da so bili določeni v republiško reprezentanco. Klub kot celota je predstavljal mladinsko reprezentanco Slovenije leta 1974 na četverboju narodov, kjer so sodelovale reprezentance Nizozemske, Bavarske, Avstrije in Slovenije. Poleg tega je klub odigral tudi nekaj tekem v Avstriji in v zahodni Nemčiji.

Namerno nismo imenovali vseh tistih zaslužnih in nesebičnih tovarišev, ki so s svojim delom in znanjem pomagali k takemu uspehu ribniškega športa, ker smatramo, da bi bil seznam preobsežen. Pač pa se jim v imenu RK Inles za njihovo delo najtopleje zahvalimo!

Tudi delovnim ljudem in vsem delovnim organizacijam, ki so tako spontano in nesebično pomagali svojim tovarišem v borbi za slavo našega športa in Inlesa preko meja Slovenije. Prosimo jih, da bi tudi v bodoče ne odtegnili svoje pomoči nadobudni ekipi, ki je prav zdaj na poti k največjemu športnemu uspehu v vseh zgodovini ribniške telesne kulturne.

FRANC LEVSTEK

REŠETO

Dopisujte v REŠETO – pričakujemo novice in prispevke tudi iz vašega kraja!

POČASNEJŠA RAST

Kot kaže, smo se Slovenci odločili za upočasnitev rasti gospodarskega razvoja.

To postane zlasti očitno, če primerjamo osnutek slovenske z osnutki resolucij ostalih republik in pokrajin. Slovenska resolucija načrtuje rast družbenega proizvoda za 0,2 odstotka, industrijske proizvodnje 0,0, zaposlenosti 0,3, izvoza 6 in zmanjšanje naložb za 5 odstotkov. V Bosni in Hercegovini, Srbiji in na Hrvaškem načrtujejo 4-odstotno rast družbenega proizvoda, v Črni gori 3,7, v Vojvodini 3 do 3,6 in v Makedoniji 3 do 3,5-odstotno. Slovenija izrazito odstopa tudi od začrtanega petletnega plana, v katerem je bila navedena 3,5-odstotna rast družbenega proizvoda.

Nataša GAŠPARIČ, učenka 6. razreda osnovne šole dr. Ivan Prijatelj iz Sodražice, je na pionirskem prvenstvu SR Slovenije v Ravnah na Koroškem delila 9. mesto.

Igralci Inlesa z igralci romunskega prvaka Steaue iz Bukarešte po prijateljski tekmi

Kako uresničujemo družbene dogovore in samoupravne sporazume

Sporočilo o brezplačni uporabi telesnokulturnih objektov

Težko je govoriti ali pisati o zadevah, ki se ne uresničujejo po sprejetih in dogovorjenih smernicah, ter po družbeno verificiranih obveznostih do sprejetih načrtov. Vendar moramo spričo zelo resne vsebine tudi o tem nekaj reči in vsaj približno ugotoviti, kako je prišlo do takega stanja.

S podpisom družbenega dogovora o gradnji, vzdrževanju, upravljanju in gospodarjenju s telesnokulturnimi in kulturnimi objekti v občini Ribnica in s posebnim ozirom na brezplačno uporabo teh objektov smo se obvezali, da bomo vsak po svojem preudarku solidarnostno prispevali sredstva za vzdrževanje teh objektov. Za vračilo pa bi uprava UTKO brezplačno dajala te objekte v uporabo vsem organiziranim uporabnikom.

Na ustanovni skupščini uprave telesnokulturnih in kulturnih objektov 23. in 30. 9. 1981 so delegati uporabnikov potrdili izračun stroškov vzdrževanja in odplačila anuitet za leto 1981. Skupščina je tudi sklenila, da se stroški solidarnostno porazdele na vse dejavnike v občini tudi zato, da preizkusi moč solidarnostnega združevanja sredstev za vzdrževanje objektov. Vse to, seveda, na podlagi podpisanega družbenega dogovora.

Predsedstvo UTKO se je zavezalo izvršiti ta sklep delegatske skupščine in je v ta namen razdelilo manjkajoči znesek na vse udeležence združevanja sredstev, ki jih je v naši občini 32. Nekateri med njimi so dobili za združevanje le simbolične zneske, toliko, da se lahko reče, da tudi ti sodelujejo v solidarnostnem pokrivanju manjkajočih sredstev. Ta sredstva so znašala od 1.000 do 5.000 din in so bila prevsem razdeljena na krajevne skupnosti.

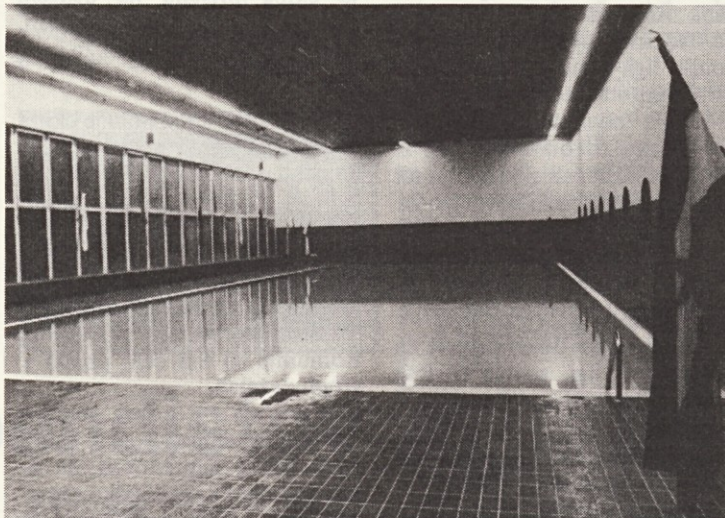
Glavno breme pokrivanja sta prevzeli občinska izobraževalna skupnost Ribnica in telesnokulturna skupnost, ki sta v celoti prikriji polovico manjkajočega zneska 1.500.000 din. Ostalo polovico pa so po sklepu razdelili na ostale uporabnike.

V svojem dopisu je predsedstvo UTKO zaprosilo, da uporabniki razporejena sredstva prevzamejo in jih po možnosti v čim krajšem roku nakažejo na žiro račun UTKO št.

51310-678-19366. Če bi se bilo to zgodilo v mesecu oktobru, bi bili lahko odprli objekte (dvorano in tudi bazen) za široko uporabo že v mesecu novembru.

Kaj se je zgodilo? Predsedstvo je računalo na solidarnost, vendar so odpovedali svojo solidarnostno udeležbo: krajevna skupnost Sodražica za znesek 5.000, samoupravna stanovanjska skupnost Ribnica za znesek 10.000 in ITPP Ribnica za znesek 120.000 din.

Pozitivno so odgovorili: OIS

Bazen v Ribnici. Kaj ni škoda, da stoji neizkoriščen?

in TKS Ribnica z zneskom 750.000 din, Riko s 300.000 (pogoj: če bodo dali vsi) Inles Ribnica (razdelil na vse tozde znesek 400.000 din), Sukno 50.000 din, ZKGP-Gozdarstvo Jelenov žleb 60.000 din, Osn. Šola Ribnica 45.000, kulturna skupnost Ribnica 50.000 din, Sob Ribnica 40.000 din, ZKS Ribnica 10.000 din, SZDL Ribnica 10.000 din, OsZS Ribnica 10.000 din, KS Ribnica 10.000 din, KS Dolenja vas 5.000 din in občinska zdravstvena skupnost 40.000 din.

Zelo radi bi slišali, kakšno mnenje o solidarnosti imajo pri Slovenijalesu-Zičnici, v krajevnih skupnostih Loški potok, Slemena in Velike poljane, komunalni skupnosti, Mercatorju, kmetijski zadruzi, Eurotransu in v komunalni Podstene. Ti nam namreč na našo vljudno prošnjo sploh niso odgovorili.

Na drugi strani pa delovni kolektivi Rika, Inlesa, ITPP-ja, Sukna in še nekateri sprašujejo, kdaj bo odprt ŠCR, seveda pa tudi bazen, za katerega je res škoda, da stoji neizkoriščen.

Delovni ljudje v skrbi za svoje zdravje in boljše počutje zahtevajo pravico do uporabe teh objektov, saj so in še prispevajo dovolj velika sredstva.

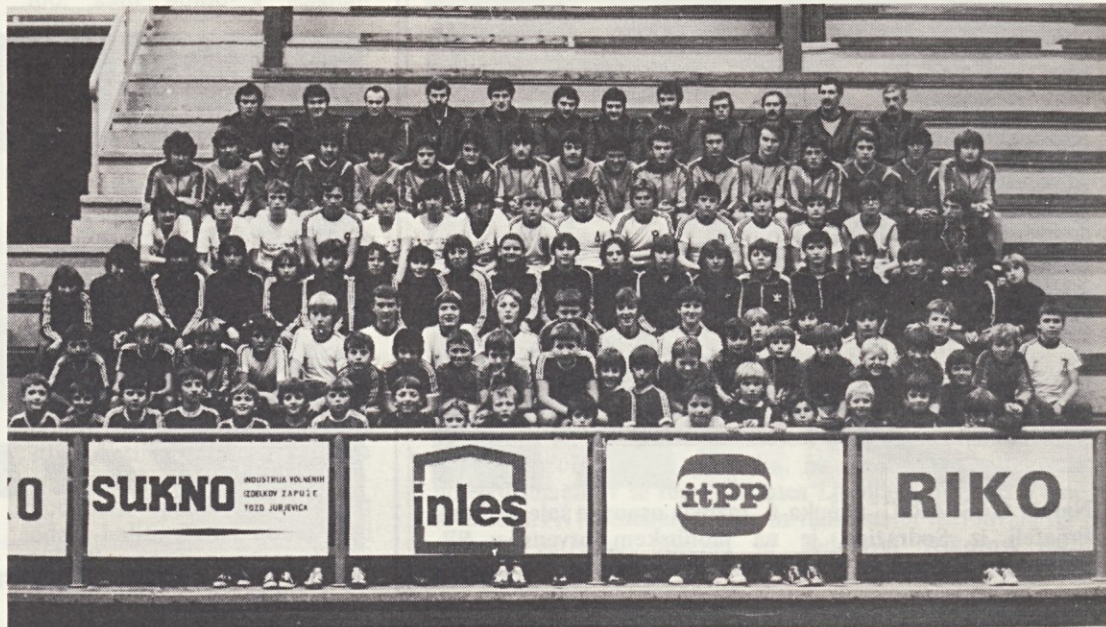
F. L.

Delo in uspeh rokometnega kluba Inles

Na občnem zboru rokometnega kluba INLES, ki je bil 11. decembra v domu TVD Partizan v Ribnici, so pregledali delo in ocenili dosežene rezultate v

letošnjem letu. Poleg ocene dela so sprejeli smernice za delo v prihodnjem letu. Dejstvo, da smo v letu, ko ribniški rokomet slavi 25-letnico obstoja in aktiv-

nega delovanja, dosegli zelo dobre rezultate, nas vse obvezuje, da še naprej skrbimo za množičnost, strokovnost in kvaliteto dela. Ob izpolnjevanju

navedenih kriterijev bomo še vnaprej širili to športno panogo in dostojno zastopali delovno organizacijo INLES ter celotno družbenopolitično skupnost širom naše domovine, kjer ekipe INLESA nastopajo na različnih tekmovanjih. Rezultati, ki jih je klub dosegel v jubilejnem letu, so plod trdega in organiziranega dela ter samoodpovedovanja rokometištev, trenerjev in uprave v vsem obdobju, odkar v Ribnici igramo to igro z žogo.

V rokometni šoli, ki jo vodi trener Janko Ilc, se uči prvih rokometnih veščin preko 80 pionirjev. Razdeljeni so v štiri skupine glede na starost in velikost. Taka oblika dela nam zagotavlja množičnost in kvaliteto, saj pionirji disciplinirano prihajajo na trening, aktivno na njem sodelujejo in se privajajo na sistemsko delo in organiziranost. Iz te šole pričakujemo čez nekaj let zamenjave za igralce, ki sedaj igrajo v mladinskih ekipah B in A moštva.

V klubu aktivno trenira 20 pionirk pod vodstvom trenerja Braneta Ambrožiča. Želim si, da bi tudi ženski roket razvili, saj je ravno ta v Sloveniji v zadnjem obdobju dosegel viden vzpon.

Mladinci imajo dve ekipi, INLES ter RIKO, ki nastopata v mladinski ligi center. Uvrstili sta se na 4. in 5. mesto v jesenskem delu tekmovanja sezone 1981/82. Ekipo INLESA vodi Zdenko Mikulin, ekipo RIKA pa Božo Karpov.

V B ekipi INLESA so igralci, ki se pripravljajo za vstop v A moštvo; tekmujejo v drugi republiški ligi—zahod. V jesenskem delu tekmovanja so zasedli peto mesto. Treninge te ekipe vodi Zdenko Mikulin s pomočnikom Vitom Puželjem. A ekipa INLESA že vrsto let uspešno nastopa v II. zvezni ligi-sever. Letos je sodelovala v kvalifikacijah za vstop v I. B zvezno ligo, vendar ni uspela. Po končanem jesenskem delu tekmovanja, se je uvrstila na drugo mesto s tremi točkami zaostanka za vodilnim Zagrebom. Z dobrim delom v pripravljalnem obdobju in z maksimalnim angažiranjem igralcev, trenerjev in uprave v samem spomladanskem delu tekmovanja se bo mogoče uvrstili na prvo mesto v ligi ter s tem tudi napredovati v višji rang tekmovanja, to je v I. B zvezno ligo. Naša prednost je v tem, da glavni konkurenti prihajajo v Ribnico, kjer se bomo z njimi pomerili v športnem centru ob veliki podpori naših zvestih navijačev. Poleg navedene uvrstitve v prvenstvu se je A ekipa uvrstila v finale pokala mladosti za Slovenijo in se bo

spomladi pomerila z ekipo Celja. Delo s to ekipo je do sedaj vodil trener Nikola Radič, ki ima veliko zaslug za razvoj ribniškega rokometištev. Zelo bi bili krivični, če na tem mestu ne bi omenili veteranov INLESA, ki so na republiškem tekmovanju v Celju osvojili drugo mesto, lani pa so bili prvi v naši republiki.

Financiranje kluba je urejeno s samoupravnim sporazumom z delovno organizacijo INLES Ribnica, zato je bila na občnem zboru posebej izrečena zahvala vsem delavcem INLESA, ki so prispevali k temu, da se je roket v občini razvil na tako visoko raven. Tudi druge delovne organizacije in temeljne organi-

zacije ter skupnosti pomagajo s svojimi prispevki, da delo v klubu normalno teče. Omenimo Rika, Gozdno gospodarstvo TOZD Jelenov žleb, Snežnik, Zavarovalnico Triglav, Cestno podjetje Ljubljana. Telesnokulturna skupnost in uprava telesnokulturnih objektov sta bili vedno pripravljene pomagati pri delu kluba. Brez njihove pomoči bi se večkrat znašli v težavah. Tudi v bodoče si želimo takšnega sodelovanja. Posebno mesto zavzema sodelovanje z Jugoslovansko ljudsko armado in osnovno šolo „Dr. France Prešeren.“ Vsem, ki so kakorkoli prispevali, da delo v rokometnem klubu INLES poteka na podlagi zastavljenih ciljev, se

v imenu rokometištev, trenerjev in uprave iskreno zahvaljujemo. Ni bojazni, da bi se razmere poslabšale. V klubu prevladujejo optimizem, pripravljenost in odgovornost, da v bodočnosti dosežemo še boljše rezultate.

Programske usmeritve za prihodnje delo v klubu izpostavlja množičnost in čim boljše uvrstitve vseh ekip, dograjevanje svobodne menjave dela s pokroviteljem, nadaljevanje pristnega sodelovanja s šolami in telesnokulturno skupnostjo, upravo telesnokulturnih objektov, JLA in z ostalimi subjekti s skupnim ciljem, da se ribniški roket še bolj uveljavi širom naše domovine.

VIKTOR POGORELC

Kam v soboto, 2. januarja zvečer?

Kako preživeti po veselem silvestrovanju prvi sobotni večer v letu 1982, se sprostiti, poveseliti, nasmejati?

Kako še dopolniti prijetno novoletno vzdušje, se izogniti dolgočasu in ponavljajočim se televizijskim programom?

Pridite v DC 16 v Dolenji vasi, kamor vas ob 18. uri vabi dramska skupina KUD »France Zbašnik« na predstavo

komedije

GLAVNI DOBITEK

Z novoletno premiero komedije čestitajo amaterski gledališčniki iz Dolenje vasi vsem občanom ob novem letu in jim želijo veliko osebne sreče, zadovoljstva in delovnih uspehov v letu 1982.

Komedija GLAVNI DOBITEK se godi v predvojnih časih v ljubljanski malomeščanski družbi. Norčuje se iz malomeščanstva, pred katerim tudi dandanašnji nismo imuni, iz hlastanja po materialnih dobrinah, denarju in bogastvu. Je polna presenetljivih zapletov, smešnih situacij, novoletnemu vzdušju primerne veselosti in radoživosti.

Igralski ansambel sta v pripravah vodila Albina in France Grivec.

NASTOPAJO

BOŠTJAN BRVAR , profesor v pokoju,	Jakob Henigman
MATILDA , njegova žena,	Francka Kromar
BRANKO , njun sin tehnik,	France Trdan
SIMON KOCJANČIČ , krojač,	Ivan Henigman
AGATA , njegova žena,	Milena Gorše
VLADIMIR BABIČ , ravnatelj banke,	France Zbašnik
MARICA , njegova hči,	Ida Peček
MARJETA , Brvarjeva sestrična, branjevka,	Mima Češarek
KRIŠTOF , Brvarjev daljni sorodnik z dežele,	Jože Pogorelc
ANČKA , služkinja pri Brvarjevih,	Anica Trdan
ŠTUDENT ,	Jože Levstek

Predstava bo **v soboto, 2. januarja 1982 ob 18. uri** v DC 16 v Dolenji vasi.

Vstopnice po 50 dinarjev bodo na voljo pri blagajni dve uri pred predstavo.

Na Korziki

*Sneg pokriva sivo skalovje,
le brinje se dviga iz snega.
Pod snegom pa ptica ogromna
svoj zadnji dom je našla.*

*Korzika, otok lepote,
zakaj si odeta v sivino?
O, smrt! Smrt ptice velike,
ki nesrečno je padla v dolino.*

*Sneg pokriva sivo skalovje,
le brinje se dviga iz snega.
Na pomlad, ko sneg bo izginil,
oživila bo Korzika vsa.*

*Na brinju bo cvetje,
lepo bo povsod.
Tam, kjer ptica ogromna
skopala velik je grob.*

Sergej Lavriv

*Pesem je posvečena preminu-
lim v letalski nesreči na Korzi-
ki, še posebno pa mladim, ki so
ostali brez staršev.*

Nastop združenih pevskih zborov pod vodstvom prof. Bernarde Kogovšek.

Loški potok poje

Na sam praznik republike je našim Potočanom uspel veliki met: uspešno so izvedli veličastno kulturno prireditev „Loški potok poje.“ Ta velika pevska manifestacija, na kateri je sodelovalo kar 11 pevskih zborov iz treh občin, je bila posvečena prazniku republike, predkongresnim dejavnostim ZKJ, 40-letnici OF in 40-letnici vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti. Pri organizaciji pevske revije je imel levji delež predsednik KUD „Ivan Vrtačnik“ Albin Košmerl, slavnostni govornik pa je bil Janez Bambič.

Nedvomno bi bilo krivično pisati kritično o nastopu posameznih zborov, saj je vsakdo stopil na oder z najboljšimi željami in hotenji. Pri izvajanju programa je vsak pevec posebej z gorečnostjo v srcu podoživljal trenutke, ki jih lahko pričara le

beseda, prelita v melodijo, ritem in harmonijo. Pri vseh nastopih v naši občini in še posebej pri tem v Loškem potoku ni šlo za ocenjevanje in še manj za tekmovanje med zbori. Nastop pomeni zadovoljstvo vseh pevcev, potrditev njihovega dela in hotenja v javnosti in navsezadnje potrditev že znanega olimpijskega načela „pomembno je sodelovati.“ Kvaliteta petja posameznih zborov je bila odraz njihovega dela in življenja. In tako je prav. Čim manj izumetničenja in čim več pristnosti. Pri tistih zborih, ki delajo v slabih ali celo nemogočih pogojih dela, je bilo mogoče to na odru tudi opaziti. Prav tako so se na drugi strani boljše možnosti ljubiteljskega dela odražale v boljših in zahtevnejših programih. In če bi bil domišljav pikolovec, bi se verjetno razpisal in s prstom pokazal na vse tiste zборе, ki imajo v svojih programih že vrsto let iste pesmi, po barvi neizenačene glasove in rezke tenorje, ki stiskajo grla namesto prepone, ki nekatere najlepše vokale kar pojedjo ali pa pretirano romantično zavijajo, katerih zborovodje s svojimi atraktivnimi gestami skušajo pridobiti in zapeljati poslušalce, drugi pa se še vedno borijo z osnovnimi pravili dirigiranja itd. itd. Zvestno ne bom pisal o tem, še manj kazal s prstom na zборе ali celo na posameznike. Preveč se zavedam vsemogočnih težav in dolgotrajnih priprav, preden zbor stopi na oder. Prav tako je glasba preveč relativen pojem, po izpovedi edinstven človekov fenomen,

ki presega kritiko in kakršnokoli ocenjevanje. S tekmovanjem pa ne delamo le oslarije, temveč glasbo dobesedno uničujemo. In ker sem na reviji skupaj z ostalimi poslušalci doživel prijetne trenutke, s pevci sodoživljal njihovo radost, je prireditev dosegla, oziroma preslegla svoj namen, organizatorji uspele kulturne akcije, člani KUD „Ivan Vrtačnik“ Loški potok pa lahko v svojo kroniko ponovno in upravičeno zabeležijo uspeh.

K uspehu so prispevali vsi nastopajoči: moški pevski zbor „Potočan“ iz Loškega potoka (15 pevcev – zborovodja Jože Modič), moški pevski zbor „Slemena“ iz Sv. Gregorja (13 – Jože Osvald), moški pevski zbor „Nova vas“ (21 – Ribarevič), mešani pevski zbor „Nova vas“ (39 – Ribarevič), nonet „Vitra“ (9 – Bernarda Kogovšek), moški pevski zbor „Grosuplje“ (12 – Mojca Intihar), moški pevski zbor „Svoboda“ iz Sodražice (12 – Andrej Petek; na reviji dirigiral njegov brat Tone), mešani pevski zbor „Slemena“ iz Sv. Gregorja (22 – Lojze Osvald), moški pevski zbor „Lončar“ iz Dolenje vasi (16 – Andrej, Tone Petek), oktet „Donit“ (8 – Tone Lovrenčič) in tamburaški zbor KUD „Svoboda“ iz Sodražice (5 – Janez Lesar).

Ko so se na začetku in ob koncu pevske revije zbrali na odru vsi pevci, so tvorili najštevilnejši pevski zbor, ki je kdajkoli nastopil v Loškem potoku. Vse skupne pesmi (Internacionala, Pesem o svobodi in Pesem o Titu) je dirigirala prof. Bernarda Kogovšek iz Ribnice.

IVE STANIČ

IZŠEL JE JUBILEJNI KOLEDAR

Sredi decembra je izšel ribniški koledar, posvečen 900-letnici mesta, ki ga je izdal odbor za obeležitev visokega jubileja Ribnice. Koledar, ki ga je financiralo občinsko združeno delo, je lep in dostojno predstavlja obeležje 900-letnice. Izšel je v nakladi 5000 izvodov, že prve dni pa so ugotovili, da bi bila naklada lahko še večja.

V LETU 1982 ŽELI
KOLEKTIV POSTAJE
MILICE RIBNICA
VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČA-
NOM VELIKO DELOV-
NIH USPEHOV IN
OSEBNE SREČE, PRI
URESNIČEVANJU NA-
LOG S PODROČJA
DRUŽBENE SAMO-
ZAŠČITE PA VEČ
BUDNOSTI, ČIM MANJ
KAZNIVIH DEJANJ
TER PROMETNIH NE-
SREČ.

Fotografije za današnje šte-
vilko Rešeta so pripravili
Marjan Garbajs, Drago Mo-
har ter vojak Tibor Varga.

REŠETO

Glasilo Socialistične zveze
delovnega ljudstva Ribnica –
Izhaja enkrat na mesec v
nakladi 3500 izvodov – Ure-
ja uredniški odbor v sestavi:
France Grivec (glavni in od-
govorni urednik), Stane Kro-
mar, Karel Oražem, Ivan
Petrič, Viktor Pogorelc,
Alojzija Zakrajšek in Franc
Železnik (tehnični urednik)
– Uredništvo: SO Ribnica,
61310 Ribnica (tel.
861-090, 861-091) – Gra-
fična priprava: DITC Novo
mesto; TOZD Dolenjski list,
tisk: TOZD Tiskarna Novo
mesto.